

IV

(Zawiadomienia)

ZAWIADOMIENIA INSTYTUCJI I ORGANÓW UNII EUROPEJSKIEJ

RADA

Szóste sprawozdanie roczne dotyczące realizacji wspólnego działania Rady 2002/589/WPZiB z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania BSiL

(2007/C 299/01)

WSTĘP

W dniu 12 lipca 2002 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2002/589/WPZiB w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej. We wspólnym działaniu wzywa się do corocznego przeglądu działań podejmowanych w jego ramach. Do tej pory sporządzono pięć sprawozdań rocznych.

UE jest jednym z głównych uczestników walki z nielegalnym rozpowszechnianiem i gromadzeniem BSiL i amunicji do tych rodzajów broni, a także wnosi wkład w tę walkę. W ramach kontynuacji europejskiej strategii bezpieczeństwa z 2003 roku Rada Europejska przyjęła w dniach 15–16 grudnia 2005 r. strategię UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi. Dokument ten podkreśla potrzebę istnienia spójnych polityk UE w zakresie bezpieczeństwa i rozwoju, przy pełnym wykorzystaniu środków dostępnych UE na szczeblu wielostronnym i regionalnym, wewnątrz Unii Europejskiej i w jej stosunkach zewnętrznych. Służy on jako polityczne wytyczne dla działań UE w tej dziedzinie, prowadzonych z wykorzystaniem różnorodnych dostępnych instrumentów, oraz dla jej państw członkowskich.

Strategia UE w zakresie BSiL uwzględnia wciąż wspólne działanie 2002/589/WPZiB, które posłużyło za podstawę konkretnych działań w Afryce, Azji, Ameryce Łacińskiej, na Bałkanach i ostatnio na Ukrainie. Od roku 1999 14,5 mln EUR z funduszy przewidzianych na WPZiB rozdysponowano na mocy decyzji wdrażających to wspólne działanie.

Inne istotne polityki to między innymi: program Unii Europejskiej dotyczący zapobiegania konfliktom z użyciem siły, w którym nawołuje się do ukierunkowywania pomocy rozwojowej na usuwanie podstawowych przyczyn konfliktu, program UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go, a także wytyczne UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych.

UE nadal zajmuje czołową pozycję we wspólnej walce i praktycznej pracy służącej zapobieganiu nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczaniu i eliminowaniu we wszystkich aspektach i jest zaangażowana w realizację programu działania ONZ na szczeblu UE. Finansowanie pochodzące z UE (z państw członkowskich, EFR, finansowania wspólnotowego i zasobów budżetowych przeznaczonych na WPZiB) nadal jest jednym z głównych źródeł pomocy finansowej na realizację programu działania ONZ.

Podczas konferencji przeglądowej programu działania ONZ Unia Europejska w dniu 30 czerwca 2006 r. przedstawiła kompleksowy przegląd swych działań wspierających walkę z nielegalną bronią strzelecką i lekką. Przedstawiciele prezydencji UE (austriackiej), Sekretariatu Rady/Gabinetu Osobistego Przedstawiciela WP oraz Komisji Europejskiej zaprezentowali ogólną politykę w zakresie BSiL opartą na nowej strategii UE w zakresie BSiL i amunicji oraz wyjaśnili, jak przekłada się ona na konkretne działania podejmowane z zastosowaniem różnych instrumentów.

Niniejsze sprawozdanie obejmuje wspólne działanie Rady 2002/589/WPZiB oraz program UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go, przyjęty przez Radę dnia 26 czerwca 1997 r. Skupia się ono na działaniach przeprowadzonych w 2006 r. Zostało sporządzone przez Sekretariat Rady i zawiera fragmenty poświęcone wkładom krajowym państw członkowskich.

Niniejsze sprawozdanie składa się z trzech części i załącznika:

- Część I dotyczy inicjatyw państw członkowskich mających na celu zaradzenie problemom związanym z bronią strzelecką i lekką;
- Część II dotyczy międzynarodowych działań wykonawczych;
- Część III dotyczy uczestnictwa w pracach organizacji międzynarodowych i regionalnych.
- W załączniku wymienione są punkty kontaktowe w dziedzinie BSiL na szczeblu krajowym oraz wewnątrz instytucji UE.

I. KRAJOWE DZIAŁANIA WYKONAWCZE

AUSTRIA

Dzięki nowej ustawie o handlu zagranicznym z 2005 roku oraz wydanemu następnie rozporządzeniu z 2006 roku znacznie poprawiono kontrolę wywozu broni. Po wejściu w życie nowej austriackiej ustawy o handlu zagranicznym („Außenhandelsgesetz”) w październiku 2005 roku, na początku 2006 roku weszło w życie rozporządzenie w sprawie handlu zagranicznego (Federalny Dziennik Ustaw II, nr 121/2006) wdrażające tę ustawę. To prawodawstwo wdrażające dostosowuje przepisy dotyczące wydawania koncesji do odnośnych przepisów Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni i nakłada na austriackie przedsiębiorstwa handlowe obowiązek ich przestrzegania. Ponadto definiuje pośredników i pośrednictwo zgodnie ze wspólnym stanowiskiem Rady Unii Europejskiej 2003/468/WPZiB w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią.

Austriackie rozporządzenie w sprawie materiałów wojennych oraz sporządzone przez Ministerstwo Spraw Gospodarczych i Pracy wykaz sprzętu wojakowego innego niż materiał wojenny pokrywają się ze wspólnym wykazem uzbrojenia UE. Austriacki wykaz jest stale aktualizowany w celu dostosowania do brzmienia wspólnego wykazu uzbrojenia UE. Na mocy nowej ustawy o handlu zagranicznym pozycje wspólnego wykazu uzbrojenia UE podlegają wymogowi uzyskania koncesji na wywóz, tranzyt i pośrednictwo w handlu. Wewnątrzspółnotowy obrót towarami znajdującymi się we wspólnym wykazie uzbrojenia UE, z pewnymi wyjątkami, podlega procedurze monitorowania. Pomocy technicznej związanej z rozwojem, produkcją, obsługą, użytkowaniem, konserwowaniem lub innym rodzajem obsługi technicznej, gromadzeniem, testowaniem lub rozprzestrzenianiem systemów broni konwencjonalnej o potencjale wojskowym nie udziela się, jeśli taka pomoc jest sprzeczna ze środkami ograniczającymi nałożonymi na mocy wspólnych stanowisk UE lub wspólnych działań UE, rezolucji OBWE lub wiążących rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych. Ponadto rozporządzenie wydane przez ministra obrony zawiera wykaz materiałów wojennych i innych rodzajów broni, których zniszczenie jest rozważane. Wykaz ten sporządzono na podstawie definicji UE i OBWE.

Procedura

W ramach przygotowań do objęcia przez Austrię prezydencji UE doprowadzono do dalszego wzmocnienia współpracy

i koordynacji pomiędzy Ministerstwem Spraw Zagranicznych, Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, Ministerstwem Spraw Gospodarczych i Pracy oraz Ministerstwem Obrony Narodowej. Regularnie odbywają się posiedzenia z udziałem tych ministerstw.

BELGIA

Zgodnie ze swymi zobowiązaniami międzynarodowymi w dniu 8 czerwca 2006 r. Belgia przyjęła nową ustawę o broni (opublikowaną w belgijskim dzienniku urzędowym, (*Moniteur Belge*), w dniu 9 czerwca 2006 r.), która zmierza do zwiększenia kontroli nad posiadaniem BSiL, zwłaszcza przez osoby cywilne.

BULGARIA

Nie przyjęto żadnych nowych aktów prawnych. Istniejąca ustawa o handlu zagranicznym bronią oraz towarami i technologiami podwójnego zastosowania określa i szczegółowo definiuje mechanizmy współpracy krajowej, koordynacji działań ministerstw i rządów oraz środki wymiany informacji pomiędzy odpowiednimi organami administracyjnymi i ochrony porządku publicznego. Nadal mają zastosowanie informacje dotyczące środków prawodawczych zawarte w sprawozdaniach krajowych dotyczących programu działania ONZ w sprawie BSiL z lat: 2002, 2003 i 2005.

Wraz z wprowadzoną 9 maja 2006 r. zmianą ustawy o kontroli materiałów wybuchowych, broni palnej i amunicji wprowadzono europejską kartę broni palnej. Europejska karta broni palnej jest oficjalnym dokumentem wydawanym osobie posiadającej pozwolenie na noszenie i używanie broni palnej, gdy przemieszcza się ona z terytorium jednego państwa członkowskiego UE do innego. Europejska karta broni palnej zawiera numer; datę ważności; dane osobowe właściciela karty; oraz typ, markę, model, kategorię, kaliber i numer fabryczny broni palnej, a także informacje o tym, jakie zakazy lub pozwolenia obowiązują wobec tego typu broni palnej w danym państwie członkowskim.

Chociaż nie wprowadzono zmian w systemie kontroli wywozu w okresie, którego dotyczy sprawozdanie, w 2006 roku, w związku z przystąpieniem Bułgarii do UE 1 stycznia 2007 r., rozpoczęto proces przeglądu istniejącego ustawodawstwa w dziedzinie kontroli wywozu. Głównym celem tego przeglądu było zapewnienie spójności i zgodności z przepisami UE w zakresie kontroli wywozu, a także dalsza poprawa praktycznego wykonania przepisów ustaw. W rezultacie Bułgarskie Zgromadzenie Narodowe zmieniło istniejącą ustawę o kontroli wywozu broni i towarów podwójnego zastosowania (która weszła w życie na początku 2007 roku). „Nowa” ustawa o kontroli wywozu zachowuje wszystkie ustalone środki kontroli wywozu w dziedzinie handlu bronią, a ponadto zaostrza środki kontrolne w przypadku powrotnego wywozu, tranzytu i pośrednictwa (ściśle według wspólnego stanowiska UE 2003/468/WPZiB). Zgodnie ze wspólnym stanowiskiem UE do prowadzenia jakiegokolwiek działalności w charakterze pośrednika wymagane jest pozwolenie, a do przeprowadzenia każdej transakcji pośrednictwa — osobne zezwolenie.

Struktura bułgarskiego systemu kontroli wywozu pozostaje taka sama, jaką opisano w poprzednim sprawozdaniu, przy czym nastąpiło zwiększenie wymiany informacji pomiędzy departamentami. Bułgaria przestrzega zasady prowadzenia odpowiedzialnej polityki w dziedzinie kontroli BSiL i wdraża zalecane środki przewidziane w programie działania ONZ dotyczącym zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania, aby uniknąć nielegalnego handlu i niewłaściwego powrotnego wywozu, z poszanowaniem praw człowieka w państwie ostatecznego przeznaczenia oraz pokoju światowego i stabilizacji regionalnej. Środki te ukierunkowane są także na zapobieganie używaniu broni do stosowania represji wewnętrznych, a także do celów terrorystycznych i przestępczości zorganizowanej.

W roku 2006 Krajowa Agencja Celną zorganizowała kilka kursów i przeszkoliła 50 funkcjonariuszy celnych w dziedzinie zwalczania nielegalnego handlu bronią, ze szczególnym uwzględnieniem BSiL.

Bułgarskie Ministerstwo Obrony Narodowej przedstawiło następujące informacje związane z krajowymi działaniami w dziedzinie BSiL w 2006 roku:

- brak zmian w systemie kontroli, odpowiedzialności i bezpieczeństwa składów broni w bułgarskim wojsku w stosunku do poprzedniego sprawozdania;
- brak zmian w ilości sztuk BSiL i amunicji, zgłoszonych jako nadwyżki wojskowe;
- w roku 2006 nie przeprowadzono żadnej operacji niszczenia BSiL ani amunicji.

CYPR

Wywóz, tranzyt i dalsze przekazywanie BSiL regulowane są ustawą nr 354/2002, „Regulacjami wywozu sprzętu obronnego z 2002 roku”, zmienioną ustawą nr 602/2004. Wymienione ustawy zgodne są z Kodeksem postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni oraz oświadczeniem Rady 2000/C 191/01. Kontrolę wywozu BSiL, w tym wywozu powrotnego, nadzoruje Ministerstwo Handlu, Przemysłu i Turystyki, a tranzyt i dalsze przekazywanie BSiL leży w gestii Urzędu Ceł i Akcyz zgodnie z prawem celnym.

Przywóz, nabywanie, posiadanie i przewóz BSiL reguluje ustawa nr 113(1)/2004 o broni palnej i innych rodzajach broni. Ustawa ta zgodna jest z dyrektywą Unii Europejskiej 91/477/WE zmienioną oświadczeniem Rady 2000/C 191/01.

Produkcję niektórych rodzajów BSiL reguluje ustawa nr 113(1)2004 (część III, art. 7 ust. 1). Na mocy tej ustawy zakazane jest produkcje broni przez obywateli lub mieszkańców Republiki, jeśli

nie posiadają oni na to ważnej koncesji wydawanej przez szefa policji. Ta specjalna koncesja wydawana jest obywatelom spełniającym warunki przewidziane przez prawo. Wśród tych warunków znajduje się między innymi wymóg, by wnioskodawca nie był notowany przez policję, by sprawdzono, czy posiadanie koncesji nie jest niebezpieczne dla samego wnioskodawcy, dla rządu lub dla porządku publicznego, a także by wnioskodawca pomyślnie przeszedł badanie lekarskie przeprowadzone przez upoważnionego przez rząd lekarza. Nielegalna produkcja, posiadanie, składowanie BSiL i handel tymi rodzajami broni regulowane są ustawą 113(1)2004. Za złamanie przepisów tej ustawy przewidziana jest kara w wysokości do 15 lat pozbawienia wolności lub grzywna w wysokości 25 000 funtów cypryjskich.

W komendzie głównej cypryjskiej policji utworzono specjalny wydział zajmujący się prowadzeniem rejestrów (krajowe archiwum broni), a elektroniczna baza danych ułatwia dzielenie się informacjami na temat BSiL z innymi właściwymi organami w UE, organizacjami regionalnymi i innymi krajami.

REPUBLIKA CZESKA

Kategorie broni wymienione w załączniku do wspólnego działania z dnia 12 lipca 2002 r. w sprawie wkładu Unii Europejskiej w zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania ręcznej broni strzeleckiej i broni lekkiej oraz uchylającego wspólne działanie 1999/34/WPZiB (2002/589/WPZiB) używane są przede wszystkim w Armii Republiki Czeskiej, a w mniejszym stopniu w innych siłach bezpieczeństwa (Policji Republiki Czeskiej, Straży Więziennej i Sądowej, Służbie Celnej, Informacyjnej Służbie Bezpieczeństwa). Informacji o ilości sztuk broni znajdującej się w posiadaniu tych sił nie podaje się do wiadomości publicznej; postępowanie z taką bronią (używanie, prowadzenie rejestrów, składowanie) nie jest objęte zakresem zastosowania ustawy o broni (nr 119/2002). Ma ona do tej broni zastosowanie po wycofaniu jej z użytku w ramach tych sił.

Do posiadania broni należącej do tych kategorii do celów cywilnych mają zastosowanie wyłączenia przyznawane przez Policję Republiki Czeskiej (inspektoraty ds. broni, amunicji i materiałów wybuchowych w okręgowych komendach policji) zgodnie z przepisami sekcji 9 ustawy o broni.

Do 31 grudnia 2006 r. posiadacze pozwoleń na broń w Republice Czeskiej otrzymali 627 pozwoleń na posiadanie lub noszenie tego typu broni. W roku 2006 przyznano im 110 nowych wyłączeń. Posiadaczom pozwoleń na broń pozwolono posiadać lub nosić 791 sztuk broni tego typu (głównie do użytku w filmach lub przedstawieniach teatralnych lub w prywatnych agencjach ochrony). W roku 2006 posiadaczom pozwoleń na broń nie przyznano żadnych nowych wyłączeń. Policja ma prawo sprawdzać środki, jakie posiadacze broni podjęli w celu zapobieżenia utracie lub kradzieży swej broni oraz zapewnienia bezpiecznego postępowania z nią. Policja posiada odpowiednie do tego celu uprawnienia, w tym prawo przeprowadzania kontroli w domu posiadacza broni.

Handel tego rodzaju bronią podlega innym aktom prawnym, w szczególności ustawie o handlu zagranicznym materiałami wojskowymi (ustawa nr 38/1994). Podmiot prowadzący handel musi najpierw uzyskać pozwolenie wydane przez organ wydający pozwolenia w Ministerstwie Przemysłu, a następnie ubiegać się o osobne pozwolenie na każdą transakcję. Każdy wniosek o wydanie pozwolenia jest także rozpatrywany przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych pod kątem porządku publicznego i względów bezpieczeństwa wewnętrznego oraz przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych — pod kątem interesów polityki zagranicznej. W roku 2006 Republika Czeska zezwoliła na wywóz do celów niehandlowych 238 sztuk broni tego rodzaju, z których wszystkie wywieziono do krajów UE. We wszystkich przypadkach broń tę wywieziono do krajów UE za ich zgodą. W roku 2006 nie wywieziono w ten sposób żadnej niedozwolonej broni do kraju spoza UE.

Obecnie opracowywana jest zmiana ustawy regulującej handel zagraniczny materiałami wojskowymi (zmieniona ustawa nr 38/1994) mająca na celu znaczne zwiększenie uprawnień kontrolnych czeskich organów celnych.

DANIA

Duńskie ustawodawstwo w zakresie broni i materiałów wybuchowych, obejmujące uregulowania dotyczące broni strzeleckiej i lekkiej, leży w gestii duńskiego Ministerstwa Sprawiedliwości.

Zgodnie z przepisami duńskiego ustawodawstwa w zakresie broni i materiałów wybuchowych, broni ani amunicji nie wolno przywozić, produkować, nabywać, posiadać ani nosić bez zgody ministra sprawiedliwości lub osoby upoważnionej przez tego ministra do wydawania odnośnych pozwoleń.

Ustawodawstwo przewiduje także, że broni ani materiałów wybuchowych żadnego rodzaju, w tym amunicji, nie wolno wywozić bez specjalnego pozwolenia ministra sprawiedliwości. Przepis ten dotyczy także broni strzeleckiej i lekkiej.

Minister sprawiedliwości upoważnił okręgowe komendy policji do wydawania niektórych z powyższych pozwoleń dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej (na posiadanie broni palnej itp.).

Bazy danych i rejestry

Duńska policja utworzyła centralną elektroniczną bazę danych (policyjny rejestr broni), w którym znajdują się dane wszystkich osób upoważnionych do posiadania broni na podstawie otrzymanych wniosków o pozwolenia na broń palną oraz zarejestrowanych transakcji kupna broni gładkolufowej. Rejestr zawiera także informacje o broni utraconej i skradzionej.

Policyjny rejestr broni zawiera wszystkie istotne informacje, w tym kategorię i typ broni, nazwę producenta, model, oznakowanie (numer), kaliber i cechy szczególne. Każda sztuka broni zarejestrowana jest pod specjalnym numerem identyfikacyjnym.

Policja może nakazać oznakowanie broni tym numerem identyfikacyjnym, jeśli nie jest ona oznakowana przez producenta. Rejestr zawiera także informacje archiwalne, co umożliwia otrzymanie informacji o poprzednich posiadaczach danej broni.

Informacje o zaginionej broni palnej itp. są także przekazywane do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS).

Wszystkie duńskie towarzystwa strzeleckie mają ponadto obowiązek tworzenia własnych rejestrów broni, które muszą zawierać informacje o wszystkich sztukach broni palnej, których właścicielem jest towarzystwo i jego członkowie.

Ostatnie inicjatywy ustawodawcze

W roku 2006 nie było żadnych inicjatyw ustawodawczych dotyczących BSiL.

W dniu 1 października 2004 r. weszła w życie nowa ustawa zawierająca przepisy dotyczące przewozu broni pomiędzy państwami trzecimi (tj. państwami innymi niż Dania). Przepisy te zakazują przewozu broni itp. do państw, na które ONZ, UE lub OBWE nałożyły embargo na broń. Zakazano ponadto przewozu broni pomiędzy państwami trzecimi, które nie wydały niezbędnych koncesji na wywóz i przywóz.

Ponadto, dnia 14 czerwca 2005 r. parlament duński przyjął ustawę wprowadzającą między innymi przepisy dotyczące pośrednictwa w handlu bronią. Zgodnie z tą ustawą bez koncesji wydanej przez ministra sprawiedliwości lub osobę upoważnioną przez tego ministra zabronione jest pośredniczenie w negocjacjach lub przygotowywanie transakcji pomiędzy państwami spoza UE obejmujących przekazywanie broni itp. zgodnie z definicjami zawartymi w duńskich przepisach o broni i materiałach wybuchowych. Ponadto zabronione jest kupowanie lub sprzedawanie takiej broni itp. w ramach przekazywania jej pomiędzy państwami spoza UE oraz przygotowywanie takiej operacji przekazania przez właściciela broni itp. Zakaz nie dotyczy działań realizowanych w innym państwie członkowskim UE lub poza UE przez obywateli Danii zamieszkujących za granicą. Ustawa wykonuje wspólne stanowisko Rady 2003/468/WPZiB z dnia 23 czerwca 2003 r. w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią.

Przedstawione ostatnio inicjatywy wykonawcze

Aby poprawić środki krajowe w dziedzinie dochodzeń w sprawach karnych, w 2006 roku duńska policja wystąpiła z inicjatywą przeprowadzenia krajowego projektu w dziedzinie BSiL, „Projekt: broń palna”, dotyczącego lokalizowania, aktualizowania informacji i rejestracji broni.

ESTONIA

W roku 2006 nie weszły w życie żadne nowe przepisy dotyczące broni strzeleckiej i lekkiej.

Na początku 2007 roku zakończył się zapoczątkowany w 2005 roku proces zmieniania i dostosowywania ustawy o broni (która weszła w życie dnia 31 marca 2002 r.). Ustawa ta ustala podstawy prawne i procedurę postępowania z bronią i amunicją, wydawania pozwoleń na broń i amunicję używane do celów cywilnych, używania broni i amunicji do celów cywilnych i wycofywania ich z takiego użytku, ustala wymogi dotyczące strzelnic i strzelnic polowych, a także podstawy sprawowania przez państwo nadzoru w takich obszarach.

W czerwcu 2006 roku Estońskie Siły Obrony zniszczyły 6 000 sztuk starych pistoletów.

W Ministerstwie Spraw Zagranicznych utworzona została Komisja ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym. Jest to organ wydający pozwolenia złożony z przedstawicieli MSZ, Ministerstwa Obrony, Ministerstwa Gospodarki i Komunikacji, Zarządu Policji Bezpieczeństwa, Estońskiego Urzędu ds. Podatków i Cel oraz Estońskiego Urzędu ds. Ścigania Przestępstw. Komisja ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym zawsze uważała, że bardzo ważne jest popieranie szkoleń związanych z kwestią towarów o znaczeniu strategicznym. W jesiennym semestrze roku 2006 dla studentów kierunków związanych z podatkami i cłami Wyższej Szkoły Finansowej w Akademii Służby Publicznej zorganizowano intensywne wykłady w sprawie międzynarodowego systemu kontroli wywozu i kontroli towarów o znaczeniu strategicznym w Estonii.

FINLANDIA

Współpraca, koordynacja i wymiana informacji pomiędzy organami administracji i organami ścigania

W maju 2006 roku odbyło się posiedzenie krajowej grupy koordynującej ekspertów ds. BSiL. W skład krajowej grupy koordynującej ekspertów ds. BSiL wchodzi przedstawiciele ministerstw, których praca związana jest z kontrolą zbrojeń, rozbrojeniem i nierozprzestrzenianiem BSiL oraz przedstawiciele organizacji pozarządowych zajmujących się tą sprawą. Grupa omawia między innymi politykę Finlandii w dziedzinie BSiL, wykonanie postanowień i regulacji krajowych, regionalnych i światowych oraz dwustronną pomoc w realizacji projektów związanych z BSiL. Grupa ta spotyka się regularnie w ramach Ministerstwa Spraw Zagranicznych; uczestniczą w niej również przedstawiciele Ministerstwa Obrony, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych oraz Ministerstwa Handlu i Przemysłu. Jeśli tylko jest taka potrzeba, do uczestnictwa zapraszani są przedstawiciele innych organów (celnych, kontroli granic itp.). Regularnie zapraszane są organizacje pozarządowe.

Przyjęcie nowych przepisów, przegląd praktycznego funkcjonowania obowiązujących przepisów

Na koniec 2003 roku Parlament zatwierdził przepisy przewidujące amnestię na broń palną, które weszły w życie 1 stycznia 2004 r. Celem tych przepisów jest zmniejszenie w Finlandii liczby sztuk nielegalnej i niezarejestrowanej broni. Od wejścia w życie przepisów możliwe jest oddanie w ręce policji nielegalnej broni strzeleckiej, nielegalnej amunicji i nielegalnych materiałów wybuchowych bez żadnych konsekwencji prawnych, jeśli nie zostały wykorzystane w czynie przestępczym. Całkowita liczba sztuk broni palnej wydanej policji wyniosła około 4 000 na przestrzeni 2006 roku.

Właściciel nielegalnej broni palnej może także złożyć wniosek o pozwolenie na zatrzymanie broni lub o przekazanie jej za pośrednictwem policji innej osobie, posiadającej pozwolenie. Broń, której właściciel nie chce zatrzymać ani przekazać innej osobie, posiadającej pozwolenie, jest pozbawiana cech użytkowych lub oddawana państwu. Niektóre sztuki takiej broni są sprzedawane przez policję na oficjalnych aukcjach publicznych kolekcjonerom lub innym osobom mającym pozwolenie na posiadanie broni.

FRANCJA

Pośrednictwo

Przygotowano projekt ustawy ustanawiającej system udzielania zezwoleń na transakcje przeprowadzane przez pośredników; ma on wkrótce zostać przeanalizowany przez Parlament. Ten system kontroli będzie miał zastosowanie wobec osób zamieszkujących we Francji lub mających w tym kraju siedzibę i będzie przewidywał sankcje karne. Tym samym warunkom podlegają transakcje zakupu i odsprzedaży, które przeprowadzane są za granicą przez osoby zamieszkujące we Francji lub mające w tym kraju siedzibę i nie są objęte procedurami kontroli wywozu.

Sporządzono również projekt dekretu wykonawczego dla tych przepisów. Procedura uprzedniej kontroli transakcji przeprowadzanych przez pośredników uzupełni w ten sposób kontrole osób fizycznych i prawnych, działających jako pośrednicy.

Embarga

Przygotowano projekt ustawy zmieniającej Kodeks karny; projekt ma wkrótce być przeanalizowany przez Parlament. Definiuje on embarga i przewiduje sankcje karne w przypadku naruszenia embarga lub przepisów ograniczających.

Inne inicjatywy

Od wielu lat Francja wykazuje zwiększoną przejrzystość dzięki przedstawianemu parlamentowi sprawozdaniu rocznemu na temat wywozu broni, które rozpowszechniane jest nie tylko we Francji, lecz również za granicą (w ambasadach i organizacjach międzynarodowych). Sprawozdanie przedstawia krajowe praktyki kontrolne, jak również międzynarodowe działania w zakresie kontroli wywozu, w których Francja uczestniczy. Zawiera również wiele statystyk, obejmujących m.in. wywóz broni strzeleckiej i lekkiej.

NIEMCY

Krajowy punkt kontaktowy organizował regularne posiedzenia krajowej grupy koordynującej ds. BSiL. Na posiedzeniach tych zbierają się eksperci ds. broni i kontroli wywozu z ministerstw, administracji, organizacji pozarządowych oraz sektora przemysłu, którzy zajmują się sprawami związanymi z bronią strzelecką i lekką oraz amunicją do tych rodzajów broni. Grupa omawia między innymi politykę Niemiec w dziedzinie BSiL na forach międzynarodowych i regionalnych, wielostronną i dwustronną pomoc oraz wykonanie postanowień i regulacji krajowych, regionalnych i światowych. Posiedzeniom przewodniczy przedstawiciel Federalnego Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Podjęto różne inicjatywy w zakresie współpracy pomiędzy organami administracyjnymi oraz organami ścigania na szczeblu krajowym. Obejmowały one nowo wprowadzone przepisy, lecz także przegląd praktycznego funkcjonowania obowiązujących przepisów. Standardową częścią tych inicjatyw były działania szkoleniowe. W 2006 roku były to następujące inicjatywy:

W celu wykonania wspólnego stanowiska UE w sprawie pośrednictwa (2003/468/WPZiB) Niemcy zmieniły przepisy dotyczące wywozu. Każdy przypadek pośrednictwa w handlu bronią wojсковą i innym sprzętem wojskowym znajdującymi się poza terytorium Niemiec wymaga uzyskania pozwolenia. W zasadzie niemieckie przepisy w dziedzinie pośrednictwa w handlu bronią opierają się na związku terytorialnym, tj. nie mają zastosowania do przypadków niezwiązanych z terytorium Niemiec. Jeżeli jednak obywatele Niemiec znajdujący się w Niemczech podejmują pośrednictwo za granicą bez żadnego związku z terytorium Niemiec, działanie takie wymaga uzyskania pozwolenia.

W celu wdrożenia instrumentu ONZ umożliwiającego państwom identyfikowanie i śledzenie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej w sposób terminowy i wiarygodny Niemcy rozpoczęły wprowadzanie różnych środków dotyczących krajowych praktyk znakowania i śledzenia broni oraz odnośnych norm.

W odniesieniu do wywozu wojskowej broni strzeleckiej i lekkiej poza NATO, UE i kraje równoważne z krajami NATO, Niemcy nadal stosują zasadę „nowe za stare” w celu zapewnienia, że odbiorca w miarę możliwości niszczy broń, która ma zostać zastąpiona przez nową dostawę broni, a nie odsprzedaje ją. Ogólnie rzecz biorąc, koncesje na wywóz wojskowej broni strzeleckiej i lekkiej nie są wydawane prywatnym użytkownikom końcowym.

W dniu 24 października 2006 r. Niemcy podpisały Konwencję Rady Europy o zapobieganiu terroryzmowi.

GRECJA

W 2006 roku celem w dziedzinie zwalczania przestępczości było zwiększenie ilości konfiskat nielegalnie posiadanej i znajdującej się w obrocie BSiL, co nastąpić miało dzięki sporządzeniu przez właściwe organy policyjne specjalnie ukierunkowanych planów działań.

A. Działania podążały głównie w dwóch kierunkach:

- 1) kontrola legalnego handlu bronią na wszystkich jego etapach (przywóz, handel, posiadanie, używanie);
- 2) nasilenie kontroli, we współpracy z innymi właściwymi organami, mających na celu wysledzenie i skonfiskowanie nielegalnie przywożonej, znajdującej się w obrocie, posiadanej i używanej broni strzeleckiej i lekkiej.

a. Środki kontroli legalnego handlu BSiL:

- Ministerstwo ds. Porządku Publicznego, będące właściwym organem krajowym, prowadzi elektroniczną bazę danych i jest w stanie bezpośrednio otrzymywać i przekazywać informacje na temat wszystkich legalnie znajdujących się w obrocie i posiadanych sztuk broni. Ta baza danych jest stale aktualizowana, by uwzględniała wszelkie zmiany stanu posiadania.
- Do bazy wprowadzane są dane wszystkich zaginionych sztuk broni — niezależnie od tego, czy zostały utracone, skradzione, przywłaszczone, czy są śledzone — aby można było je skonfiskować lub wykorzystać jako dowody w postępowaniu karnym; w przypadku odnalezienia broni jest identyfikowana. Baza danych przedstawia historię każdej sztuki broni od jej przywozu aż do znalezienia się w rękach legalnego końcowego posiadacza (rejestr broni).

Ponadto baza ta ułatwia wymianę informacji o BSiL z innymi organami w Grecji i poza nią.

- W każdym przedsiębiorstwie legalnie zajmującym się handlem bronią ustalono minimalną liczbę kontroli w miesiącu. Dane uzyskane w wyniku kontroli są porównywane z danymi w elektronicznej bazie danych.

- Ściśle przestrzega się przepisów ustawy nr 2168/1993 oraz odnośnych decyzji ministerialnych. Regulacje te stanowią podstawowe ramy prawne w Grecji w dziedzinie broni. Ustawa ta została dostosowana do dyrektywy 91/477/EWG i konwencji z Schengen. W niektórych przypadkach te ramy prawne przewidują nawet bardziej rygorystyczne przepisy (art. 15 ustawy nr 2168/1993 oraz art. 272 kodeksu karnego zmienionego ustawą nr 2928/2001).

- Legalny handel bronią strzelecką i lekką w Grecji (przywóz, wywóz, handel i tranzyt) wymaga specjalnej koncesji wydanej przez właściwy organ, zgodnie z przepisami ustawy nr 2168/1993.

— Wspaniale rozwija się współpraca z innymi organami ścigania w Grecji (władzami portowymi i organami celnymi, Biurem ds. Ścigania Przestępstw Gospodarczych), a także z władzami wojskowymi, w wyniku czego wymieniane są informacje z właściwymi organami krajów, z których przywożona lub transportowana jest broń do Grecji.

b. Środki kontroli nielegalnego handlu BSiL:

Ponieważ współpraca dwustronna na szczeblu regionalnym i międzynarodowym jest uważana za niezbędną do zapobiegania nielegalnemu przepływowi broni pomiędzy państwami oraz do jego powstrzymania, Grecja podpisała z krajami ościennymi umowy o współpracy policyjnej oraz uczestniczy w organizacjach międzynarodowych, regionalnych i dwustronnych (inicjatywa adriatycko-jońska, inicjatywa współpracy państw Europy Południowo-Wschodniej (SECI), EUROPOL — INTERPOL).

— Pojazdy i osoby wjeżdżające na terytorium Grecji są kontrolowane w ustalonych punktach wjazdowych.

— Stale przeprowadzane są kontrole na granicach lądowych i morskich (we współpracy z władzami portowymi), aby zapobiec nielegalnemu przywozowi broni przez osoby nielegalnie wjeżdżające do Grecji.

— W ujawnionych przypadkach prowadzi się szczegółowe dochodzenia, aby wykryć i rozbić sieci, które prowadzą działania związane z nielegalnym handlem bronią.

— We współpracy ze społecznościami i organami lokalnymi w obszarach, na których problem handlu, posiadania i używania broni występuje w szczególnie dużym natężeniu, stosowane są środki specjalne.

Obecnie trwa proces zmiany niektórych przepisów podstawowego ustawodawstwa krajowego w dziedzinie broni zmierzający do wprowadzenia pewnych nowych regulacji dotyczących kwestii takich, jak rejestrowanie osób występujących w charakterze osoby kontaktowej podczas transakcji handlu bronią (pośrednicy — pośrednictwo) oraz określenie poszczególnych rodzajów działalności, które powinny podlegać kontroli i wymogowi uzyskania koncesji.

W odniesieniu do znakowania:

— W Grecji nie ma przedsiębiorstw produkujących broń w celach handlowych. Jest tylko jedno przedsiębiorstwo państwowe produkujące broń dla Ministerstwa Obrony.

— W zakresie metody oznaczania państwa produkcji Grecja stosuje system znakowania według porozumienia standaryzacyjnego NATO STANAG 1 059.

Całkowita liczba sztuk broni konfiskowanej przez grecką policję w 2006 roku: 1 179 (88 karabiny automatyczne/karabiny, 303 pistolety, 114 sztuk broni palnej krótkiej, 674 sztuk broni

myśliwskiej). Broń taka jest dowodem w postępowaniu sądowym i do właściwego sądu należy decyzja o tym, co się z nią stanie, zgodnie z art. 16 ustawy nr 2168/1993.

WĘGRY

Węgierski system wydawania pozwoleń opiera się na trzech filarach o dość rygorystycznych procedurach. System ten obejmuje następujące etapy proceduralne:

1. Pozwolenie na prowadzenie działalności (tj. rejestracja przedsiębiorstw handlowych).
2. Zarejestrowane przedsiębiorstwa handlowe, które mają zamiar rozpocząć rozmowy handlowe z partnerami, muszą najpierw uzyskać pozwolenie na prowadzenie negocjacji, dzięki któremu będą mogli je przeprowadzić i zawrzeć umowę.
3. Następnie, w celu realizacji umowy wnioskodawca musi uzyskać pozwolenie na zawarcie umowy (wywóz/przywóz).

Węgierski Urząd ds. Pozwoleń Handlowych upoważniony jest do wydawania wszelkich pozwoleń związanych z handlem sprzętem wojskowym, w tym amunicją i usługami. Wnioski o wydanie pozwolenia są rozpatrywane indywidualnie dla każdego przypadku i na takiej samej zasadzie wydawane są pozwolenia. W węgierskim systemie kontroli wywozu broni konwencjonalnej nie istnieją pozwolenia „otwarte” ani „ogólne”. Pozwolenia wydaje się po zatwierdzeniu ich przez Międzyministerialny Komitet ds. Handlu Zagranicznego i Sprzętu Wojskowego (dalej zwany: „ICT-ME”). Organ ten odpowiedzialny jest za wytyczne w zakresie kierunków polityki. W skład ICTME wchodzi przedstawiciele wszystkich odnośnych ministerstw i organów krajowych, w tym członkowie służb wywiadowczych.

Dekret rządowy nr 16/2004 (II.6.) zawiera przepisy dotyczące przewozów tranzytowych, do których stosują się te same procedury co w przypadku wywozu. Oznacza to, że wszelkie wnioski o zezwolenie tranzytowe muszą być przedłożone z wyprzedzeniem i oceniane są z jednakową starannością, indywidualnie dla każdego przypadku i według tych samych kryteriów co wnioski o pozwolenie na wywóz. Wnioski o zezwolenie tranzytowe mogą składać jedynie przedsiębiorstwa mające siedzibę na Węgrzech. Zezwolenie tranzytowe w przypadku śmiertelności sprzętu wojskowego, amunicji ostrej, materiałów wybuchowych i innych towarów niebezpiecznych zobowiązuje odpowiedzialnego przewoźnika do zapewnienia uzbrojonej eskorty wzdłuż całej trasy przewozu: od punktu wjazdu do punktu wyjazdu.

Nielegalna produkcja, posiadanie, składowanie lub przekazywanie BSiL i handel tymi rodzajami broni stanowią przestępstwo. Grupy, przedsiębiorstwa i osoby fizyczne biorące udział w takich działaniach są wykrywane i stawiane przed sądem.

Aby kontrolować pośrednictwo w handlu bronią i uniknąć obchodzenia embarga na wywóz broni nałożonego przez ONZ, UE lub OBWE, jak również obchodzenia kryteriów określonych w Kodeksie postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, dekret rządowy nr 16/2004 (II.6.) uwzględnia zalecenia i wskazówki dotyczące najlepszych praktyk odpowiednich organizacji międzynarodowych, a także wspólne stanowisko 2003/468/WPZiB w sprawie kontroli pośrednictwa w handlu bronią przyjęte przez Radę Unii Europejskiej w dniu 23 czerwca 2003 r.

Artykuł 2 ust. 2 lit. c) dekretu rządowego brzmi: „do występowania w charakterze przedstawiciela, agenta, pośrednika lub osoby kontaktowej w odniesieniu do sprzętu wojskowego lub pomocy technicznej, zarówno na terytorium Republiki Węgierskiej, jak i poza nim, wymagane są następujące pozwolenia: pozwolenie na prowadzenie działalności, pozwolenie na prowadzenie negocjacji i pozwolenie na zawarcie umowy”.

Oznacza to, że Węgry kontrolują zarówno na swoim terytorium, jak i poza nim, pośrednictwo prowadzone przez osoby mające na Węgrzech miejsce zamieszkania lub mające na terytorium Republiki Węgierskiej swą siedzibę.

Podobnie jak w przypadku wywozu, wszystkie wnioski o pośrednictwo oceniane są między innymi na podstawie przepisów Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni. Węgierski Urząd ds. Pozwoleń Handlowych przechowuje co najmniej przez 10 lat dane wszystkich osób i podmiotów, które otrzymały pozwolenie na prowadzenie pośrednictwa. Istnieje także rejestr pośredników w handlu bronią, lecz rejestracja lub pozwolenie na działalność w charakterze pośrednika nie zastępują w żadnych okolicznościach wymogu otrzymania niezbędnego pozwolenia lub pisemnego zezwolenia na każdą transakcję. Oceniając wnioski o działalność w charakterze pośrednika, Węgierski Urząd ds. Pozwoleń Handlowych bierze pod uwagę, czy wnioskodawca był poprzednio zaangażowany w nielegalną działalność.

IRLANDIA

W roku 2006 Ministerstwo ds. Przedsiębiorczości, Handlu i Zatrudnienia sporządziło nowy akt prawny w sprawie kontroli wywozu, który został opublikowany w styczniu 2007 roku. Po wejściu w życie nowe przepisy zmodernizują i wzmocnią irlandzki system strategicznych kontroli, a także zapewnią pełną zgodność z międzynarodowymi zobowiązaniami Irlandii w zakresie kontroli wywozu.

Nie ma specjalnego ustawodawstwa krajowego dotyczącego przewozów tranzytowych broni strzeleckiej i lekkiej. Obecne przepisy irlandzkie wymagają jednak, by na przywóz, przewóz tranzytowy, dalsze przekazywanie i wywóz broni strzeleckiej i lekkiej, który odbywa się do, z lub przez terytorium państw UE, wymagane było pozwolenie zgodnie z ustawami o broni palnej od 1925 do 2006 roku oraz regulacjami WE w sprawie (nabywania i posiadania) broni i amunicji, które zostały wdrożone w 1993 roku. Wywozu broni palnej do wszystkich krajów dotyczy także ustawa o kontroli wywozu z 1983 roku oraz wydane na jej podstawie zarządzenia. Obecnie obowiązującym zarządzeniem jest zarządzenie o kontroli wywozu z 2005 roku, które pistolety i „ich elementy składowe” ujmuje jako ogólny sprzęt wojskowy.

Wywóz broni palnej podlega różnym wymogom prawnym w zależności od miejsca przeznaczenia broni. Jeśli wnioskodawca nie posiada ważnego świadectwa broni na broń palną, która ma zostać wywieziona, musi on otrzymać pozwolenie na wywóz od *An Garda Síochána* (krajowej policji). Ponadto w przypadku wywozu do państw członkowskich Unii Europejskiej niezbędne jest pozwolenie na wywóz wydawane przez ministra sprawiedliwości, równouprawnienia i reformy prawa. W przypadku wywozu do państw spoza UE wymagane jest pozwolenie ministra ds. przedsiębiorczości, handlu i zatrudnienia.

Od wnioskodawcy nie posiadającego ważnego świadectwa broni na daną sztukę broni palnej wymagane jest w przypadku przywozu broni strzeleckiej i lekkiej pozwolenie na przywóz wydane przez Ministerstwo Sprawiedliwości, Równouprawnienia i Reformy Prawa. Jeśli istnieje ważne świadectwo broni odnoszące się do broni palnej, której dotyczy wniosek o przywóz, do jej przywozu na terytorium państwa wymagany jest dokument poświadczający, że wydano na to uprzednio zgodę, zgodnie z dyrektywą 91/477/WE.

W Irlandii nie produkuje się obecnie broni strzeleckiej ani lekkiej. Produkcja broni bez zarejestrowania tego w Ministerstwie Sprawiedliwości, Równouprawnienia i Reformy Prawa jest złamaniem prawa. Broń znajdująca się w Irlandii została by oznakowana, gdyby była wytworzona poza terytorium tego państwa. Niektóre starsze sztuki broni mogą nie być oznakowane; w takim przypadku za ich oznakowanie odpowiedzialna jest *An Garda Síochána* (krajowa policja). Pośrednicy w handlu bronią mają obowiązek przez co najmniej 5 lat zachowywać dane o każdym przypadku przekazania broni. Gromadzenie i unieszkodliwianie broni strzeleckiej i lekkiej leży w gestii *An Garda Síochána* oraz Irlandzkich Sił Obronnych. Zarządzanie zapasami oraz zapewnienie bezpieczeństwa należą do Ministerstwa Sprawiedliwości i Ministerstwa Obrony.

Ustawa o wymiarze sprawiedliwości w sprawach karnych wprowadziła wiele zmian do ustaw o broni palnej z lat 1925–2000.

Niektóre przepisy tej ustawy odnoszące się do broni palnej dopiero zostaną wprowadzone w życie przez ministra, co dotyczy między innymi przepisów przewidujących trzyletnie pozwolenia na legalnie posiadaną broń, minimalnych norm przechowywania broni palnej przez osoby fizyczne i pośredników w handlu bronią, a także minimalnych norm dla strzelnic. Minister może ponadto wydać akt prawny, którym ograniczy stosowanie określonej broni palnej i amunicji. Wnioski dotyczące broni palnej o ograniczonym zakresie stosowania można składać do komisarza *An Garda Síochána* z zastrzeżeniem spełnienia pewnych warunków.

WŁOCHY

Współpraca, koordynacja i wymiana informacji pomiędzy organami administracji i organami ochrony porządku publicznego

W 2006 r. odbyło się jedno posiedzenie włoskiej grupy roboczej ad hoc ds. broni strzeleckiej i lekkiej, utworzonej w czerwcu 2000 roku i koordynowanej przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, w której skład wchodzi przedstawiciele właściwych ministerstw, organów ochrony porządku publicznego oraz zainteresowane krajowe organizacje przemysłowe.

Głównym przedmiotem dyskusji było przygotowanie mającej się odbyć w 2006 roku konferencji przeglądowej programu działania ONZ przeciwko nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, wdrożenie wielostronnego instrumentu znakowania i śledzenia broni oraz wykonanie wspólnego stanowiska UE dotyczącego pośrednictwa. Należną uwagę poświęcono także debacie toczonej się na innych właściwych forach wielostronnych (Pierwszy Komitet Zgromadzenia Ogólnego ONZ, OBWE, Porozumienie z Wassenaar, G8).

Nowe przepisy

W dniu 16 marca 2006 r. Włochy przyjęły ustawę nr 146/2006 o ratyfikacji konwencji ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości oraz protokołów do niej (w tym Protokołu przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją). We włoskim prawie dotyczącym broni palnej wprowadzono odpowiednie zmiany, w szczególności w odniesieniu do przechowywania informacji o broni palnej przez okres nie krótszy niż dziesięć lat oraz oznakowania wskazującego na państwo produkcji broni.

Inne inicjatywy

W 2006 roku włoskie siły zbrojne zniszczyły następującą broń strzelecką i lekką, którą uznano za nadwyżkę:

- 770 pistoletów Beretta, mod. „34”;
- 93 697 karabinów Garand M1;
- 37 390 karabinów szturmowych FAL BM59;
- 8 231 sztuk różnych rodzajów broni.

Ogółem: zniszczono 140 088 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

ŁOTWA

W 2006 r. nie wprowadzono nowych przepisów dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej.

W niedalekiej przyszłości w obecnych przepisach mają zostać wprowadzone pewne zmiany dotyczące skuteczniejszej kontroli wywozu. Na przykład nowy projekt ustawy o obrocie towarami o znaczeniu strategicznym dokładniej określi instytucje kontrolne, ich obowiązki i współpracę, a także terminy stosowane w przepisach, w tym pośrednictwo. Mają zostać również przyjęte nowe regulacje określające krajowe wykazy towarów objętych kontrolą, a także kolejność wydawania różnych rodzajów pozwoleń.

W styczniu 2003 roku weszła w życie ustawa o obrocie bronią. Reguluje ona kwestie dotyczące broni w Republice Łotewskiej zgodnie z wymogami międzynarodowymi oraz harmonizuje przepisy krajowe w tej dziedzinie, określa prawa i obowiązki osób fizycznych i prawnych w zakresie obrotu bronią, częściami do niej, amunicją, materiałami wybuchowymi, urządzeniami wybuchowymi, specjalnymi przyrządami i wyrobami pirotechnicznymi w Republice Łotewskiej oraz ustala klasyfikację tych grup w celu zagwarantowania bezpieczeństwa poszczególnych osób i bezpieczeństwa publicznego. Ustawy tej nie zmieniono od 2003 roku. W latach 2003 i 2004 przyjęto dodatkowe akty prawne regulujące obrót bronią na Łotwie.

Ustawa o obrocie bronią przewiduje, że wszystkie transakcje obrotu bronią strzelecką i lekką wymagają uzyskania pozwolenia na wywóz, przywóz lub przewóz tranzytowy towarów o znaczeniu strategicznym. Pozwolenia te wydawane są przez Komisję ds. Kontroli Towarów o Znaczeniu Strategicznym. Jednym z warunków wstępnych wywozu i przewozu tranzytowego przez terytorium Republiki Łotewskiej jest zaświadczenie o ostatecznym zastosowaniu towaru. Wymogi i warunki, które należy spełnić, by otrzymać zaświadczenie, zostały sporządzone zgodnie z wymogami Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, a egzekwowane są zgodnie z ustawą o obrocie towarami o znaczeniu strategicznym.

Ustawa o obrocie towarami o znaczeniu strategicznym (z maja 2004 roku) zapewnić ma kontrolę nad obrotem towarami o znaczeniu strategicznym zgodnie z krajowymi i międzynarodowymi wymogami w zakresie nadzorowania ich wywozu, przywozu i przewozów tranzytowych.

W roku 2006 policja skonfiskowała w sumie 569 sztuk broni palnej. W związku z różnymi przestępstwami policja przechwyliła nielegalnie nabytą i przechowywaną broń palną w liczbie: 16 pistoletów/rewolwerów, 16 karabinów, 14 strzelb, 2 karabinów małego kalibru, 1 pistolet pneumatyczny, 2 pistolety produkcji własnej.

LITWA

W dniu 6 kwietnia 2006 r. Parlament Republiki Litewskiej zmienił ustawę o kontroli towarów strategicznych przyjętą w dniu 29 kwietnia 2004 r. Zmiany dotyczyły między innymi wykazu ograniczeń w wydawaniu pozwoleń oraz definicji pośrednictwa (zmiana została wyróżniona). Od dnia 1 lipca 2006 r., kiedy to zmieniona ustawa weszła w życie, pośrednictwo oznacza prowadzenie negocjacji lub przygotowywanie lub przeprowadzanie transakcji przez osoby fizyczne lub prawne mieszkające lub zarejestrowane w Republice Litewskiej oraz przez filie zagranicznych osób prawnych i inne organizacje, podczas których to transakcji towary znajdujące się we wspólnym wykazie sprzętu wojskowego mogą zostać przetransportowane poza terytorium Republiki Litewskiej, terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa nie będącego jej członkiem do jakiegokolwiek innego państwa nie będącego jej członkiem.

W dniu 1 października 2006 r. weszła w życie ważna do 31 marca 2007 r. tymczasowa ustawa o dobrowolnym oddawaniu broni, amunicji i materiałów wybuchowych oraz o legalizacji broni i amunicji. Ustawa ta zwalnia od odpowiedzialności prawnej osoby, które postanowią oddać nielegalnie posiadane: broń, amunicję i materiały wybuchowe. Tworzy ona ramy prawne dla wycofywania z obrotu cywilnego nielegalnych: broni palnej, amunicji i materiałów wybuchowych.

Stale aktualizowany był wykaz państw objętych embargiem na broń nałożonym przez ONZ lub UE. Obecny wykaz przedstawiony jest w rezolucji rządu Republiki Litewskiej nr 237 w sprawie zatwierdzenia wykazu państw, do których zakazany jest wywóz lub przez których terytorium zakazany jest przewóz tranzytowy towarów znajdujących się we wspólnym wykazie uzbrojenia oraz w stosunku do których obowiązuje zakaz pośrednictwa w negocjacjach i transakcjach obrotu towarami znajdującymi się we wspólnym wykazie uzbrojenia.

Obecnie wprowadzane są zmiany do ustawy o kontroli broni i amunicji. Zapewniona zostanie między innymi pełna zgodność z protokołem o broni palnej.

LUKSEMBURG

W 2006 roku nie wprowadzono nowych przepisów prawnych.

Właściwą podstawę prawną znaleźć można w ustawie z dnia 15 marca 1983 r. o broni i amunicji oraz w rozporządzeniu Wielkiego Księcia z dnia 31 października 1995 r. w sprawie przywozu, wywozu i przewozu tranzytowego broni, amunicji i wyposażenia przeznaczonych specjalnie do celów wojskowych oraz związanych z nimi technologii. Powyższe akty prawne zostały opublikowane w dzienniku urzędowym Luksemburga o nazwie „Mémorial”. Prowadzony jest obecnie przegląd obowiązującego ustawodawstwa.

Broń zakazana

Artykuł 4 ustawy z dnia 15 marca 1983 r. o broni i amunicji zakazuje przywozu, produkcji, przerabiania, naprawy, nabywania, zakupu, przechowywania, składowania, przewożenia, noszenia, przekazywania, sprzedaży lub wywozu pewnych rodzajów broni i amunicji lub handlu nimi. Niezależnie od tego przepisu minister sprawiedliwości może jednak w szczególności wydać pozwolenie na:

- a) przywóz, nabywanie, zakup, przewóz, przechowywanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz broni i amunicji lub handel bronią i amunicją, które są zabytkami, dziełami sztuki lub przedmiotami dekoracyjnymi lub też mają stanowić część kolekcji lub wystawy; warunkiem takiego pozwolenia może być stałe pozbawienie broni cech użytkowych;
- b) przywóz, nabywanie, zakup, przewóz, przechowywanie, sprzedaż, przekazywanie lub wywóz broni i amunicji do celów naukowych lub edukacyjnych;
- c) przywóz, wywóz lub przekazywanie z zagranicy broni, której przeznaczeniem jest inny kraj.

Warunkiem takiego pozwolenia może być stosowanie danej broni wyłącznie do celów wymienionych powyżej.

Luksemburg nie posiada krajowego systemu znakowania stosowanego podczas produkcji lub przywozu ręcznej broni strzeleckiej. W kraju tym nie ma żadnej fabryki broni. Rusznikarze i pośrednicy w handlu bronią i amunicją muszą prowadzić rejestr broni przychodzącej i wychodzącej, wraz z marką, kalibrem i numerem fabrycznym każdej sztuki broni oraz nazwami lub nazwiskami ich dostawców i nabywców. Rejestr musi także zawierać numer i datę wydania pozwolenia ministra. Musi być ono okazane na żądanie

jakiegokolwiek przedstawiciela władz publicznych. Rusznikarze i pośrednicy w handlu bronią mogą mieć obowiązek przedstawienia ministrowi sprawiedliwości kopii swego rejestru. Minister sprawiedliwości ustala maksymalne ilości broni i amunicji, które rusznikarze i pośrednicy mogą przechowywać w magazynach.

W przypadku zamieszek, podejrzanych zgromadzeń lub zakłóceń porządku publicznego minister sprawiedliwości może zarządzić zamknięcie lub ewakuację wszelkich sklepów lub składów z bronią i amunicją oraz przeniesienie ich zawartości w określone miejsce.

Złamanie przepisów ustawy z 15 marca 1983 r. podlega karze pozbawienia wolności od ośmiu dni do pięciu lat.

Wywóz

Jeśli w Luksemburgu zakupywana jest broń z przeznaczeniem na wywóz, rusznikarz składa w Ministerstwie Sprawiedliwości wniosek o wydanie sprzedawcy pozwolenia na wywóz tej broni, tj. jej przewóz z miejsca zakupu do granicy. Wnioskom o pozwolenia na wywóz broni, amunicji i sprzętu przeznaczonego specjalnie do celów wojskowych oraz pozwoleniom na wywóz technologii musi towarzyszyć międzynarodowe pozwolenie na przywóz lub zaświadczenie o ostatecznym zastosowaniu. Zmienione rozporządzenie Wielkiego Księcia z dnia 31 października 1995 r. przewiduje, że formę i treść tych dokumentów ustanowić ma minister spraw zagranicznych, handlu zagranicznego i współpracy.

Na mocy dyrektywy 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni (art. 11) Luksemburg powiadamia inne zainteresowane państwa członkowskie o wydanych pozwoleniach na wywóz do ich krajów.

Urząd wydający pozwolenia może wymagać, by wnioskom o przewóz tranzytowy broni, amunicji i sprzętu przeznaczonego specjalnie do celów wojskowych oraz związanej z nimi technologii towarzyszył dokument, w którym właściwy organ kraju, z którego pochodzą towary, poświadczają, że wywóz do deklarowanego kraju przeznaczenia jest dozwolony.

Wnioskom o pozwolenie na wywóz lub na przewóz tranzytowy musi towarzyszyć podpisane przez wnioskodawcę zobowiązanie do przeprowadzenia operacji wywozu lub przewozu tranzytowego zgodnie z zakresem pozwolenia. Po wysłaniu każdej partii towaru objętego pozwoleniem na wywóz, eksporter musi w ciągu trzech miesięcy przedłożyć urzędowi wydającemu pozwolenia dowód, że dotarły one do kraju przeznaczenia określonego w pozwoleniu oraz że importer poddał je procedurom celnym w celu wykorzystania wewnętrznego.

Dowodem takim jest dokument wydany przez organy celne państwa przywozu, z którego wynika, że wywiezione towary zostały poddane procedurom celnym w celu wykorzystania wewnętrznego, lub każdy inny dokument, w którego wyniku, że towar został bezpośrednio przyjęty przez uprawniony do tego organ w państwie przywozu lub przez przedsiębiorstwo działające w imieniu tego organu.

Niszczenie broni

Wojsko, policja i organy celne w Luksemburgu stosują metodę niszczenia broni przez rozczłonkowanie. Wykonują to odpowiednie warsztaty zbrojeniowe. Cały pocięty metal jest umieszczany w pojemniku, a następnie przewożony przez pracowników warsztatu do hut stali, gdzie w obecności świadków topiony jest w elektronicznych wielkich piecach. Następnie sporządzany jest protokół z tej operacji.

MALTA

Malta podjęła odpowiednie działania, by wydać dwa nowe akty prawne o numerach: 167/2006 i 168/2006. Celem pierwszego z nich było objęcie przepisami prawnymi przywozu i wywozu sprzętu, który mógłby być związany z karą śmierci, torturami lub innym rodzajem nieludzkiego lub poniżającego traktowania. Zasadniczo akt ten zabronił udzielania pomocy technicznej związanej z naprawą, rozwojem, produkcją, gromadzeniem, testowaniem, konserwacją i wszelkimi innymi rodzajami wsparcia technicznego związanego z dostarczaniem takiego sprzętu. Ponadto nikomu nie zezwolono na przywóz przedmiotów znajdujących się w pierwszym wykazie załączonym do tego aktu prawnego, niezależnie od pochodzenia tych przedmiotów.

Nikom nie zezwolono także na otrzymywanie pomocy technicznej związanej z tymi przedmiotami, niezależnie od tego, czy zwraca się o to osoba prywatna czy organizacja.

Wywóz tych przedmiotów uzależniono także od otrzymania pozwolenia na wywóz, niezależnie od pochodzenia przedmiotów. Wywóz przedmiotów, które mogłyby służyć do tortur, możliwy jest tylko w przypadku ich wywozu do państw UE lub do terytoriów stowarzyszonych z nimi oraz w sytuacji, gdy przedmioty te miałyby być stosowane przez państwa należące do UE lub ONZ podczas operacji utrzymania pokoju w określonym miejscu docelowym. Weryfikację wiarygodności tego oświadczenia pozostawiono jednak w gestii organów celnych, przy czym za naruszenie tych warunków ustanowiono karę w postaci grzywny nieprzekraczającej 5 000 lirów maltańskich lub pozbawienia wolności przez okres nie dłuższy niż 5 lat.

Akt prawny 168/2006 w dużym stopniu włączył do krajowych przepisów maltańskich akt prawny UE nr 1330/2004. W regulacji tej sprzęt wojskowy podzielony jest na 22 podkategorie, z których wszystkie wymagają uzyskania pozwolenia przed ewentualnym wywozem poszczególnych przedmiotów. Wykaz otwiera m.in. konwencjonalny sprzęt i amunicja (ML1–ML5), pojazdy i sprzęt naziemny (ML6), substancje chemiczne i trujące (ML7), materiały wysokoenergetyczne, wojenne jednostki pływające, statki powietrzne, sprzęt elektroniczny, systemy broni opartej na energii kinetycznej dużych prędkości, sprzęt opancerzony i ochronny.

W przypadku tych przedmiotów oraz towarów podwójnego zastosowania przywiązuje się wagę do rozpatrywania wniosków pod względem merytorycznym oraz w pełnej zgodności z prawem krajowym, a także zobowiązaniami międzynarodowymi.

HOLANDIA

Holandia nie wprowadziła w 2006 r. zmian w przepisach prawnych dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej.

POLSKA

Środki prawne

Polski system prawny dotyczący przekazywania broni nie zawiera specjalnych przepisów odnoszących się do broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL). Obowiązujące przepisy prawne — ustawa z dnia 29 listopada 2000 r. o obrocie z zagranicą towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa, a także dla utrzymania międzynarodowego pokoju i bezpieczeństwa (tekst jednolity, Dziennik Ustaw z 2004 r. nr 229 poz. 2315) — utworzyły jednolity system wywozu, przywozu, przewozu tranzytowego i związanych z tym usług dotyczących towarów i technologii podwójnego zastosowania, broni i pomocy technicznej⁽¹⁾. Obecnie Ministerstwo Gospodarki sprawdza te przepisy, aby wprowadzić w nich zmiany, które uproszczą i uszczelnią system kontroli wywozu, czyniąc go jednocześnie bardziej sprzyjającym dla eksporterów.

Przepisy ustawy z dnia 22 czerwca 2001 o wykonywaniu działalności gospodarczej w zakresie wytwarzania i obrotu materiałami wybuchowymi, bronią, amunicją oraz wyrobami i technologią o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym (Dziennik Ustaw z 2001 r. nr 67 poz. 679 z późniejszymi zmianami) dostosowano do dyrektywy nr 91/477/EWG z 18 czerwca 1991 r. w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni. Ustawa z dnia 23 czerwca 2006 r. o zmianie niektórych ustaw w związku z członkostwem Rzeczypospolitej Polskiej w Unii Europejskiej (Dziennik Ustaw nr 133, poz. 935) zmieniła przepisy art. 3 w związku z dodaniem nowego rozdziału 5a, nakładającego na przedsiębiorców przemieszczających broń i amunicję na terytorium UE obowiązek poświadczania zgody przewozowej i potwierdzania uprzedniej zgody przewozowej. Dokumenty te towarzyszą każdemu przemieszczeniu BSiL oraz amunicji do Polski z krajów UE, z Polski do krajów UE oraz przewozom tranzytowym przez terytorium Polski. Ma to na celu zapewnienie organów państwa początkowego i państwa docelowego transakcji, że przedsiębiorca upoważniony jest do wykonywania działalności związanej z obrotem tymi rodzajami broni i amunicji, które wyszczególnione są w dokumentach.

W dniu 13 czerwca 2006 r. Rada Ministrów zmieniła załącznik do rozporządzenia z dnia 23 listopada 2004 r. w sprawie wprowadzenia zakazu i ograniczenia obrotu towarami o znaczeniu strategicznym dla bezpieczeństwa państwa (Dziennik Ustaw z dnia 28 czerwca 2006 r. nr 109 poz. 750). Zmieniony załącznik zawiera wykaz krajów objętych zakazem wywozu broni w związku z odnośnymi sankcjami ONZ i UE. Wśród głównych zmian rozporządzenia znajduje się wprowadzenie embarga na wywóz broni do Uzbekistanu oraz zniesienie sankcji skierowanych przeciwko Afganistanowi oraz Bośni i Hercegowinie.

⁽¹⁾ Angielskie wersje ustawy oraz powiązanych przepisów ustawowych i wykonawczych dostępne są w Internecie pod adresem: www.mgip.gov.pl/gospodarka/DKE/English/Laws/ExportControl/.

Środki administracyjne

Przed uzyskaniem pozwolenia/koncesji na działania związane z produkcją broni i amunicji lub obrotem nimi, przedsiębiorcy zobowiązani są odbyć szkolenie i zaliczyć odpowiednie egzaminy. Ministerstwo Gospodarki zorganizowało 31 warsztatów i kursów poświęconych kontroli wywozu broni oraz wewnętrznym systemom kontroli przeznaczonych dla przedsiębiorców zajmujących się handlem towarami, technologiami i usługami o znaczeniu strategicznym, w tym BSiL. W szkoleniach zorganizowanych w 2006 roku uczestniczyły w sumie 672 osoby ze 130 firm. Tematyka szkoleń obejmowała także zagadnienia znajdujące się w programie działania ONZ w zakresie BSiL oraz w odpowiednich dokumentach UE.

Chociaż Polska nie wywoziła do tej pory przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych (MANPADS), podjęto kroki zmierzające do całkowitej realizacji zaleceń porozumienia z Wasenaar, zawartych w dokumencie „Zasady kontroli wywozu MANPADS” oraz przyjęto procedury dotyczące ich ewentualnego wywozu w przyszłości. Ewentualne wnioski o koncesje na wywóz MANPADS będą rozpatrywane zgodnie z wymienioną ustawą z dnia 29 listopada 2000 r.

Na wszystkich szczeblach odpowiedzialności za obiekty magazynowania wprowadzono odpowiednie procedury ewidencjonowania i kontroli księgowości. Zorganizowano także system regularnej sprawozdawczości i komunikacji pomiędzy tymi szczeblami. Każdy obiekt zobowiązany jest do rejestrowania wymaganych danych dotyczących całej przechowywanej BSiL od chwili przejścia nad nią kontroli poprzez różne zmiany stanu magazynu aż do jej wydania lub wycofania z eksploatacji.

Egzekwowanie prawa

Polskie przepisy celne nie zmieniły się podczas okresu objętego sprawozdaniem. W 2006 roku Służba Celna po raz kolejny wzmocniła na przejściach granicznych (lądowych, morskich i na lotniskach) kontrolę nielegalnego obrotu towarami, w tym BSiL. Zainstalowano nowe urządzenia rentgenowskie do prześwietlania samochodów a także ciężarówek. Szczególną uwagę poświęcono wschodniej granicy Polski. Działania te pozwoliły funkcjonariuszom celnym wykryć i udaremnić nielegalny obrót 42 sztukami broni strzeleckiej (karabiny i pistolety) oraz 145 728 sztukami amunicji.

W 2006 roku Straż Graniczna ujawniła próby przemytu 49 sztuk broni palnej, 1 755 sztuk amunicji do broni palnej oraz 66 granatów, z czego 34 sztuki broni palnej i 685 sztuk amunicji skonfiskowano poza terenem przejścia granicznego. Wartość przemyconej broni i amunicji wyniosła w sumie 8 860 PLN. Straż Graniczna wszczęła 19 postępowań przygotowawczych dotyczących prób przemytu, z czego w 12 przypadkach są to próby podjęte na wschodniej granicy UE.

PORTUGALIA

Współpraca, koordynacja i wymiana informacji pomiędzy organami administracji i organami ścigania

Kontynuowane są wysiłki mające na celu wspieranie współpracy, koordynacji i wymiany informacji pomiędzy organami administracji i organami ochrony porządku publicznego w walce z groźbami i rozprzestrzenianiem BSiL oraz w ramach

zapobiegania nielegalnemu obrotowi. Utworzenie w 2005 roku grupy koordynującej złożonej z przedstawicieli Ministerstwa Spraw Zagranicznych, Ministerstwa Obrony Narodowej, Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, Portugalskich Służb Wywiadowczych oraz Ministerstwa Finansów przyczyniło się do lepszego sformułowania pracy wszystkich jednostek biorących w niej udział.

Nowe przepisy

Za wydawanie koncesji na przywóz i wywóz kategorii broni wymienionych w załączniku do wspólnego działania Rady odpowiedzialne jest głównie Ministerstwo Obrony Narodowej.

Każda transakcja obrotu bronią strzelecką i lekką wymaga uzyskania pozwolenia od organu wydającego pozwolenia (działającego w Ministerstwie Obrony Narodowej lub Ministerstwie Spraw Wewnętrznych, w zależności od tego, czy broń ma być stosowana do celów wojskowych czy cywilnych).

Każdy wniosek rozpatruje także Ministerstwo Spraw Zagranicznych pod kątem interesów polityki zagranicznej, w tym spełnienia kryteriów zawartych w Kodeksie postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni.

W 2006 roku weszły w życie nowe ramy prawne dotyczące produkcji, naprawy, przywozu, wywozu, przekazywania, magazynowania, obrotu, handlu, nabywania i posiadania broni strzeleckiej i lekkiej, ich komponentów i amunicji do tych rodzajów broni oraz wydawania pozwoleń na nie.

Ustawa nr 5/2006 tworzy kompleksowy system przewidujący odpowiedzialność karną za nielegalne posiadanie wszystkich kategorii broni wymienionych w załączniku do wspólnego działania Rady z dnia 12 lipca 2002 r., a także za obracanie nimi i pośrednictwo w handlu tymi kategoriami broni.

RUMUNIA

W 2006 roku nie przyjęto nowych przepisów dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej.

Nadal mają zastosowanie informacje dotyczące ram prawnych i środków prawnych zawarte w sprawozdaniach krajowych dotyczących programu działania ONZ w zakresie BSiL. Od 1993 roku Rumunia posiada odpowiednie prawodawstwo i właściwy system administracyjny, by sprawować skuteczną kontrolę nad handlem bronią strzelecką i lekką.

Krajowy system kontroli wywozu broni konwencjonalnej tworzą: ramy prawne, krajowe wykazy towarów objętych kontrolą, krajowy organ ds. kontroli wywozu i inne instytucje publiczne, zasady, procedury, proces wydawania pozwoleń, rejestracja, działania związane z wydawaniem pozwoleń i sprawowaniem kontroli, kontrolne dokumenty wywozowe, a także współpraca i pomoc międzynarodowa.

Kontrola wywozu, przywozu i innych operacji z udziałem broni konwencjonalnej regulowane są rozporządzeniem rządu nr 158/1999 zatwierdzonym ze zmianami przez ustawę nr 595/2004. Nie bez znaczenia jest fakt, że rumuńskie ustawodawstwo zawiera przepisy dotyczące pośrednictwa w międzynarodowym handlu bronią obejmujące przepisy wspólnego stanowiska 2003/468/WPZiB przyjętego przez Radę Unii Europejskiej w dniu 23 czerwca 2003 r. Wszystkie wnioski dotyczące pośrednictwa oceniane są między innymi na podstawie przepisów Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni.

Wszystkie operacje wywozu powrotnego broni konwencjonalnej, w tym BSiL, podlegają przepisom rozporządzenia rządu nr 158/1999 zatwierzonego ze zmianami przez ustawę nr 595/2004.

Pierwszym krokiem, jaki należy podjąć zgodnie z rumuńskim prawodawstwem, jest wydanie przedsiębiorstwu koncesji na obrót bronią konwencjonalną. Wnioski o wydanie koncesji są rozpatrywane indywidualnie dla każdego przypadku. Koncesje wydawane są z uwzględnieniem opinii Międzyagencyjnej Rady ds. Kontroli Wywozu, Przywozu i Innych Operacji Obrót Towarami Wojskowymi, w której skład wchodzi przedstawiciele wszystkich ministerstw i odpowiednich organów krajowych, w tym członkowie służb wywiadowczych.

Pozwolenia na tranzytowe przewozy międzynarodowe broni konwencjonalnej, jej przeladunek i związane z taką bronią działania o charakterze niehandlowym wydawane są indywidualnie dla każdego przypadku.

W Rumunii w wykonanie ustawodawstwa krajowego zaangażowanych jest kilka ministerstw, które reprezentowane są w działaniach międzynarodowych w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej, lecz w zakresie przepisów dotyczących kontroli wywozu organem koordynującym pozostaje Krajowa Agencja ds. Kontroli Wywozu (ANCEX). We współpracy z Departamentem Walki z Terroryzmem i Kontroli Zbrojeń (Ministerstwo Spraw Zagranicznych) ANCEX uczestniczy we wszystkich istotnych działaniach międzynarodowych.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych i Reform Administracyjnych poprzez Generalny Inspektorat Policji Rumuńskiej (GIPR) kontroluje, w jaki sposób osobom fizycznym i prawnym wydaje się pozwolenia na nabywanie, posiadanie, przechowywanie, noszenie i używanie broni palnej i amunicji. Jednocześnie, zgodnie z ustawą nr 295/2004 o broni palnej i amunicji, dostosowanej do dyrektywy 91/477/EWG, GIPR przechowuje dane o wszystkich osobach, które posiadają pozwolenie na noszenie broni śmiertelnej i nieśmiertelnej, i aktualizuje bazę danych Krajowego Rejestru Broni (www.politiaromana.ro).

W 2006 roku nie podjęto znaczących inicjatyw związanych z BSiL, lecz rząd Rumunii nadal prowadził ważne działania skierowane do przedsiębiorstw i osób prywatnych działających w ramach krajowego przemysłu obronnego, mające na celu zwiększenie zrozumienia ustawodawstwa dotyczącego kontroli zbrojeń i przestrzegania jego przepisów. ANCEX udostępnia te informacje przedsiębiorstwom handlowym na swej stronie internetowej (www.ancex.ro) oraz prowadzi różne seminaria i warsztaty związane z tym tematem.

Ponadto, zgodnie z międzynarodowym instrumentem pozwalającym państwom na identyfikację i śledzenie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej w sposób terminowy i wiarygodny, przyjętym przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 8 grudnia 2005 r., ANCEX utworzył rejestr broni przekazanej. Dokument ten zawiera dane dotyczące wywozu i przywozu BSiL, w tym numer fabryczny broni, typ, ilość, pochodzenie i inne ważne informacje na temat przeprowadzonych operacji przekazania broni.

SŁOWACJA

W ramach realizacji wspólnego działania UE w sprawie BSiL oraz programu UE na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczania go przyjęto następujące akty prawne:

Ustawa nr 179/1998 o obrocie materiałami wojskowymi opublikowana w Zbiorze Ustaw z 15 maja 1998 r. zmieniająca ustawę nr 455/1991 o handlu opublikowaną w Zbiorze Ustaw reguluje między innymi warunki obrotu wojskową bronią strzelecką i lekką, warunki pośrednictwa w tym zakresie oraz działanie organów administracji państwowej w tej dziedzinie. W 2006 roku Słowacja w pełni wprowadziła w życie wszystkie odpowiednie krajowe normy prawne.

W procesie wprowadzania w życie norm uczestniczą następujące organy krajowe:

1. Ministerstwo Spraw Zagranicznych;
2. Ministerstwo Gospodarki;
3. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych;
4. Ministerstwo Obrony;
5. Dyrekcja Cei;
6. Służba Wywiadowcza.

Osoba uprawniona do obrotu materiałami wojskowymi jest zobowiązana powstrzymać się od tego, jeśli taki obrót działałby na szkodę polityki zagranicznej, bezpieczeństwa, interesów handlowych lub zobowiązań międzynarodowych Republiki Słowackiej czy też interesów organizacji i instytucji międzynarodowych, których Republika Słowacka jest stroną, członkiem lub uczestnikiem.

Złamanie przepisów ustawy o obrocie materiałem wojskowym może być ukarane grzywną o wysokości do 10 mln koron słowackich (SKK) lub karą pozbawienia wolności do ośmiu lat.

W roku 2006 Słowacja zezwoliła na wywóz 7 908 sztuk BSiL i przywóz 4 644 sztuk BSiL.

SŁOWENIA

W Słowenii wykonywaniem ustawodawstwa krajowego oraz działań międzynarodowych w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej zajmuje się kilka ministerstw. Ministerstwo Spraw Zagranicznych pozostaje organem koordynującym w zakresie realizacji i koordynacji działań międzynarodowych w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej. Ministerstwo Spraw Wewnętrznych sprawuje kontrolę nad wywozem i przywozem broni strzeleckiej i lekkiej, a Ministerstwo Obrony odpowiada za kontrolę wywozu i przywozu broni strzeleckiej i lekkiej do celów wojskowych.

Na stronie internetowej Ministerstwa Obrony publikowane są roczne sprawozdania dotyczące wywozu i przywozu broni. Słoweńska Policja i Urząd Celny odpowiedzialne są za kontrolę granic państwowych i przejść granicznych. Sprawują one bezpośrednią kontrolę nad ładunkami przekraczającymi granicę państwową. W roku 2006 policja miała do czynienia z 238 przypadkami przestępstw z tytułu nielegalnej produkcji broni i materiałów wybuchowymi i obrotu nimi (152 w roku 2005) i złożyła wnioski o pociągnięcie do odpowiedzialności karnej 261 podejrzanych (161 w roku 2005). W roku 2006 zorganizowane grupy przestępcze popełniły 22 przestępstwa, podczas gdy w roku 2005 odnotowano tylko 4 takie przypadki. Dzięki działalności własnej policji wykryła 192 takie przestępstwa (rok wcześniej 127). W roku 2006 policja zniszczyła 637 sztuk skonfiskowanej broni palnej; 72 sztuki spośród całości przechwyconej broni ofiarowano Narodowemu Muzeum Historii Współczesnej.

W dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej odbywają się regularne spotkania i rozwija współpraca między ministerstwami, w której każde z ministerstw bierze czynny udział zgodnie ze swymi kompetencjami.

Słowenia przyjęła podstawowe przepisy w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej w latach 90. Kompleksowy przegląd krajowych ram prawnych dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej przedłożony został ONZ w roku 2005 w ramach krajowego sprawozdania z realizacji programu działania ONZ. Od tej pory — a konkretnie w roku 2006 — nie wprowadzono nowych przepisów prawnych. Niemniej jednak Ministerstwo Spraw Wewnętrznych formalnie przedłożyło Ministerstwu Sprawiedliwości inicjatywę zmiany art. 310 Kodeksu karnego, dotyczącego nielegalnej produkcji broni i materiałów wybuchowych oraz obrotu nimi, aby zakresem eksterytorialnego zastosowania Kodeksu karnego objąć także przypadki domniemanego popełnienia tego rodzaju przestępstw. Uzasadnieniem takiej propozycji zmiany Kodeksu karnego jest możliwość popełnienia takiego przestępstwa, jeśli sprawca nielegalnie „wprowadzi” broń na terytorium Republiki Słowenii lub weźmie udział w sprzedaży broni sprowadzonej z zagranicy. W roku 2007 proponowane zmiany Kodeksu karnego powinny zostać rozpatrzone przez rząd i parlament zgodnie z obowiązującą procedurą.

HISZPANIA

Bieżąca sytuacja w związku z nowymi przepisami ustawowymi lub wykonawczymi jest następująca:

a) W dniu 12 stycznia 2006 r. wprowadzono obwieszczenie ITC/60/2006, aby uaktualnić załącznik I do dekretu królewskiego 1782/2004 z dnia 30 lipca 2004 r. w sprawie

uregulowania kontroli handlu zagranicznego materiałami obronnymi, innymi materiałami oraz towarami i technologiami podwójnego zastosowania i uwzględnić w tym załączniku uzgodnione zmiany list kontrolnych w odnośnych międzynarodowych wykazach amunicji i sprzętu bojowego (np. Reżim Kontrolny Technologii Rakietowych oraz porozumienie z Wassenaar).

b) W październiku 2005 roku parlament hiszpański wezwał rząd do przygotowania, w terminie jednego roku, ustawy o handlu bronią. Miało to na celu uaktualnienie przepisów wymienionego dekretu królewskiego 1782/2004 z dnia 30 lipca 2004 r. Nowa ustawa powinna być zgodna z programem działania ONZ dotyczącym zapobiegania, zwalczania i eliminowania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach oraz związanymi z nim rezolucjami Zgromadzenia Ogólnego ONZ, jak również z Protokołem przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją uzupełniającym Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej (przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 31 maja 2001 r.), szerzej znanym jako „Protokół ONZ o broni palnej”.

Na wniosek parlamentu rząd Hiszpanii zatwierdził w dniu 29 grudnia 2006 r. wniosek w sprawie nowej ustawy o handlu zagranicznym materiałami obronnymi i towarami podwójnego zastosowania. Wniosek ten jest obecnie analizowany przez parlament, który wprowadza w nim poprawki, a wejście w życie ustawy oczekiwane jest w pierwszej połowie 2007 roku.

Najistotniejsze aspekty wniosku można podsumować następująco:

- Po pierwsze, ustawodawstwo hiszpańskie w tej dziedzinie stanie się normą mającą moc ustawy, która ustanowi instrument pozwalający skuteczniej przeprowadzać kontrole.
- Po drugie, ustawa ta uaktualni nowe przepisy dotyczące handlu zagranicznego materiałami obronnymi i towarami podwójnego zastosowania zgodnie ze zobowiązaniami, jakie Hiszpania podjęła na forach międzynarodowych i w ramach reżimów nieproliferyjnych.
- Po trzecie, nowa ustawa poszerzy zakres kontroli, której podlegać zaczną wszystkie rodzaje broni palnej, w tym broń myśliwska i sportowa, ich części i komponenty oraz amunicja, jak przewiduje rezolucja 55/225 przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ skierowana przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją.
- Po czwarte, ustawa ta będzie wyraźnie mówiła o spełnieniu ośmiu kryteriów Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni, a także przyjętych przez OBWE kryteriów dotyczących operacji związanych z bronią strzelecką i lekką.

- Wreszcie, wymienione teksty prawodawcze zawierają wyraźne zobowiązanie do propagowania regionalnych i międzynarodowych procesów zmierzających do większej kontroli handlu bronią, a w szczególności do przyjęcia międzynarodowego traktatu o handlu bronią, a także do uczestnictwa w tych procesach. W związku z tym musimy przypomnieć, że Hiszpania była jednym ze 117 sponsorów projektu zatwierdzonego 26 października.
- c) W 2006 roku Hiszpania zakończyła wewnętrzny proces ratyfikacji „Protokołu ONZ o broni palnej” i dnia 9 lutego 2007 r. złożyła w Sekretariacie Generalnym ONZ dokument ratyfikacyjny. Datą wejścia w życie protokołu w Hiszpanii jest 11 marca 2007 r.

Kształcenie pracowników administracji, organów ochrony porządku publicznego i organów wymiaru sprawiedliwości

Hiszpańskie organy ścigania nadal, podobnie jak w poprzednich latach, organizują kursy i warsztaty dotyczące traktowania broni palnej i materiałów wybuchowych w świetle prawa karnego oraz stosowania technologii informacyjnej do kontroli broni i materiałów wybuchowych. Organizowane są regularne seminaria mające na celu rozpowszechnianie informacji o zasadach i przepisach prawnych dotyczących zapobiegania i zwalczania nielegalnego handlu bronią i mające na celu bieżące informowanie funkcjonariuszy policji w odpowiednich organach i uzupełnianie ich stanu wiedzy na temat istotnych czynników w tej dziedzinie.

Pozostałe inicjatywy lub działania

W związku z ramami prawnymi utworzonymi przez konwencję z lipca 1969 roku dotyczącą utworzenia jednolitych przepisów w zakresie wzajemnego uznawania znaków próbnych na broni strzeleckiej oraz zgodnie z przepisami ustanowionymi przez jej organ wykonawczy: Stałą Międzynarodową Komisję ds. Kontroli Broni Strzeleckiej (C.I.P.), hiszpańska oficjalna izba kontroli „Banco Oficial de Pruebas de Armas de Eibar (BOPE)” oznakowała wszystkie sztuki broni przenośnej do celów cywilnych wyprodukowane w Hiszpanii w roku 2006. Znakowanie broni jest jednym z działań zalecanych w celu śledzenia i ścigania nielegalnego handlu BSiL w przyszłości; oznakowanie zawiera następujące informacje: nazwę producenta, numer broni, rok produkcji oraz znaki i logo BOPE. W roku 2006 Hiszpania wyprodukowała 280 pistoletów, 22 942 karabiny (liczba ta obejmuje karabiny jednolufowe) oraz 28 138 strzelb; wszystkie one zostały oznakowane przez BOPE. Ponadto w 2006 roku 1 276 sztuk broni przenośnej (głównie pistolety i rewolwery) zostało zniszczonych przez BOPE.

W 2006 r. dzięki koordynacji działań przez Centralną Inspekcję ds. Broni i Materiałów Wybuchowych Guardia Civil (centralnej hiszpańskiej agencji ds. kontroli administracyjnej broni palnej) właściwe organy hiszpańskie przejęły 7 015 nielegalnych egzemplarzy broni. Obecnie hiszpańskie organy zgromadziły łącznie 291 196 sztuk broni różnego rodzaju (złożonych w składach celnych, przejętych i skonfiskowanych); w 2006 roku 22 392 sztuki broni zostaną wystawione na aukcji, a 40 772 — zniszczone.

W 2006 roku hiszpańskie organy przeprowadziły 23 727 kontroli w obiektach, w których produkowana lub składowana jest broń lub materiały wybuchowe (w tym w fabrykach, placówkach

handlowych, strzelnicach sportowych, prywatnych agencjach ochrony itp.), z czego 8 071 kontroli przeprowadzono w obiektach związanych z bronią palną, a 15 656 — w obiektach, w których produkowane lub składowane są materiały wybuchowe.

Ponadto w ramach programu zwalczania przemytu broni podczas jej wywozu urzędnicy celni i skarbowi kilkakrotnie odwiedzali porty i lotniska.

SZWECJA

Ustawodawstwo dotyczące broni strzeleckiej i lekkiej zostało zmienione pod pewnymi względami, między innymi dane kontaktowe pośredników w handlu bronią zawarte w krajowym rejestrze pośredników w handlu bronią nie będą już mieć charakteru poufnego.

Zgodnie z nowym rozporządzeniem, które weszło w życie w dniu 1 lipca 2006 r., Szwedzki Urząd Celny zobowiązany jest do informowania policji szwedzkiej o wszystkich sztukach broni, które zostaną przywiezione do Szwecji.

Pod koniec 2006 roku Parlament zatwierdził przepisy przewidujące czasową amnestię na broń palną, które weszły w życie 1 marca 2007 r. Amnestia obowiązywała od 1 marca do 31 maja 2007 roku. Celem tych przepisów jest zmniejszenie w Szwecji liczby sztuk broni nielegalnej i niezarejestrowanej.

UNIA EUROPEJSKA

W 2006 roku wdrożona została dyrektywa w sprawie oceny bezpieczeństwa przewoźników lotniczych spoza Wspólnoty (SAFA) oraz przedłożone zostały trzy wnioski legislacyjne dotyczące środków regulacyjnych na terytorium UE:

- aktualizacja dyrektywy (WE) 91/477 w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni;
- wniosek dotyczący dyrektywy WE w sprawie broni palnej mający na celu realizację Protokołu ONZ o broni palnej;
- komunikat Komisji w sprawie bezpieczeństwa materiałów wybuchowych, detonatorów, sprzętu do wytwarzania bomb oraz broni palnej w UE.

II. MIĘDZYKRAJOWE DZIAŁANIA WYKONAWCZE W 2006 ROKU

AUSTRIA

OBWE

Austria wspierała dalsze wprowadzanie w życie postanowień zawartych w dokumentach OBWE dotyczących BSiL, jak również zapasów amunicji konwencjonalnej. Austria zorganizowała pierwszą prezentację strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi w trakcie dialogu o bezpieczeństwie w ramach forum współpracy OBWE w dziedzinie bezpieczeństwa w dniu 29 marca 2006 r. Wysiłki te miały na celu: po pierwsze, zapoznanie państw uczestniczących z ramami regulacyjnym działań oraz projektów UE w zakresie BSiL; po drugie, stworzenie podstaw wzmocnionej koordynacji i współpracy między OBWE a UE, aby zapewnić możliwie najbardziej opłacalne wykorzystanie sił i zróżnicowanych potencjałów oraz uniknąć powielania pracy.

Rada Partnerstwa Euroatlantyckiego (EAPC)

Austria udzieliła finansowego wsparcia dla projektu niszczenia broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych (MANPADS) w Kazachstanie. Projekt kierowany przez Stany Zjednoczone został uruchomiony w kwietniu 2006 roku.

Projekt niszczenia broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL), przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych (MANPADS) oraz amunicji na Ukrainie, również finansowany przez Austrię, był nadal realizowany w 2006 roku.

Organizacja Narodów Zjednoczonych

Na 61. Zgromadzeniu Ogólnym ONZ Austria była współwioskodawcą następujących rezolucji związanych z BSiL:

„Wspieranie państw w celu ograniczenia nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”, „Problemy wynikające z gromadzenia zapasów amunicji konwencjonalnej”. Austria głosowała za rezolucją „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”.

BELGIA

Belgia wspiera kilka prowadzonych na świecie projektów w dziedzinie BSiL, mianowicie:

Afryka

Republika Południowej Afryki — 216 700 EUR — Bezpieczniejsza Afryka

Projekt stworzony w celu zwiększenia i wzmocnienia posiadanych przez policję w Republice Południowej Afryki zdolności ścigania poprzez redukcję broni lekkiej na obszarach ryzyka.

Burundi — DRK — Rwanda — 400 000 EUR — RECSA-GRIP

Projekt nazwany „Budowa wsparcia i potencjału rozwoju narodowych planów działania w zakresie broni strzeleckiej i lekkiej w Burundi, Rwandzie i DRK”.

Ameryka Łacińska

Kostaryka, Panama, Nikaragua, Salwador, Honduras, Gwatemala — 107 800 EUR — Fundacja Arias

Projekt stworzony w celu podniesienia świadomości członków społeczeństwa (młodzież) w tych sześciu krajach najbardziej narażonych na wpływ broni palnej na ich życie poprzez prowadzenie działań zwiększających świadomość w szkołach średnich.

Brazylia — 70 467 EUR — UNODC

Projekt stworzony w celu zintensyfikowania wysiłków społeczności z dystryktu federalnego (Brasilia), aby zapobiec przemocy wynikającej z narkotyków i rozprzestrzeniania broni palnej.

Azja

Bangladesz, Nepal i Sri Lanka — 100 000 EUR — *Safer World*

Projekt stworzony w celu wzmocnienia potencjału rządu i potencjału społeczeństwa obywatelskiego do zwalczania rozprzestrzeniania broni lekkiej w Bangladeszu, Nepalu i Sri Lance (zastosowanie programu działań Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczącego broni strzeleckiej).

Europa Wschodnia i Południowo-Wschodnia

Białoruś — 55 370 EUR — OBWE

Wzmocnienie potencjału w dziedzinie zarządzania zapasami broni lekkiej i w dziedzinie bezpieczeństwa.

Kosowo — 94 543 EUR — KOSSAC

Projekt UNDP „KOSSAC”: Kosowo — inicjatywa na rzecz kontroli broni strzeleckiej.

Ukraina — 25 000 EUR

Odbudowa i ochrona obszaru wokół składu amunicji w miejscowości Nowobohdaniwka.

BUŁGARIA

Bułgaria sfinansowała projekt zniszczenia 1 897 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej posiadanej nielegalnie przez ludność cywilną, a następnie skonfiskowanej przez Ministerstwo Spraw Wewnętrznych Czarnogóry. Bułgaria ofiarowała 7 588 USD Ministerstwu Spraw Wewnętrznych Czarnogóry na rzecz ukończenia projektu. Ten proces zniszczenia broni został zakończony 28 lutego 2006 r.

W roku 2006 Bułgaria była gospodarzem seminarium międzynarodowego zatytułowanego „Kontrola wywozu produktów podwójnego zastosowania i broni: strategia przemysłu” (Sofia, 22–23 maja 2006 r.). Seminarium w Sofii z 2006 roku było częścią dalszego wdrażania wspólnego planu działań Węgier i Bułgarii w ramach programu pomocy grupy australijskiej skierowanego do państw nieuczestniczących.

Seminarium w Sofii było okazją do wymiany informacji, doświadczeń i szkoleń w formie prezentacji i interaktywnych dyskusji uczestników z Albanii, Bośni i Hercegowiny, Chorwacji, Byłej Jugosłowiańskiej Republiki Macedonii oraz Serbii i Czarnogóry.

W następstwie polityki wspierania w największym możliwym zakresie partnerów z NATO w rozwiązywaniu problemów związanych z bezpieczeństwem i obroną, w roku 2006 Bułgaria uczestniczyła w dziewięciu z obecnych dziesięciu projektów w ramach funduszu powierniczego NATO/PdP. Pięć z tych projektów było poświęconych gromadzeniu i zniszczeniu BSiL:

1. Fundusz powierniczy Serbia i Czarnogóra II na rzecz zniszczenia 1 320 620 sztuk min przeciwpiechotnych (APL) w Serbii i Czarnogórze: 30 000 EUR.
2. Fundusz powierniczy Ukraina II na rzecz zniszczenia amunicji, broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) oraz przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych (MANPADS) na Ukrainie: 25 000 EUR.
3. Fundusz powierniczy BSiL oraz MANPADS w Kazachstanie: 10 226 EUR.

4. Fundusz powierniczy Albania II na rzecz zniszczenia amunicji do BSiL w Albanii: 25 000 EUR.

DANIA

5. Fundusz powierniczy na rzecz oczyszczenia 569 hektarów skażonego terenu oraz niszczenia niewybuchów i niewypalów (UXO) w Azerbejdżanie: 15 000 EUR.

Duńskie organy ścigania uczestniczą w różnych inicjatywach międzynarodowych i regionalnych dotyczących kontroli uzbrojenia i zagadnień związanych z nielegalnym handlem bronią.

Bułgarskie Ministerstwo Obrony dostarczyło informacji, że zadania sił zbrojnych Bułgarii uczestniczących w operacjach utrzymywania pokoju w roku 2006 nie obejmowały gromadzenia i niszczenia BSiL.

Od listopada 2006 roku duńska policja uczestniczy w ramach grupy zadaniowej Morza Bałtyckiego (*Baltic Sea Task Force*) w operacji *Crossfire II* związanej z przemytem broni.

CYPR

Dania wspiera rozbrojenie, demobilizację, reintegrację i rehabilitację byłych uczestników walk w Liberii poprzez fundusz powierniczy UNDP wypłacając w sumie 2,7 mln EUR (2004–2006).

Cypr aktywnie uczestniczy w pracach prowadzonych w tej dziedzinie przez ONZ i OBWE.

Dania wspiera rozbrojenie, demobilizację, reintegrację i rehabilitację byłych uczestników walk w Afganistanie poprzez fundusz powierniczy UNDP wypłacając w sumie 1,1 mln EUR (2005–2006).

W szczególności Cypr przedstawia Organizacji Narodów Zjednoczonych sprawozdania na temat realizacji programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach. Ponadto Cypr przedstawił Wysokiemu Komisarzowi ONZ ds. Praw Człowieka (w oparciu o decyzję 124/2004) informacje na temat „zapobiegania łamaniu praw człowieka w wyniku dostępności i niewłaściwego wykorzystywania broni strzeleckiej i lekkiej”.

ESTONIA

W roku 2006 żołnierze estońscy w Iraku wielokrotnie konfiskowali broń i amunicję w trakcie operacji patrolowych w Iraku. Operacje były przeprowadzane we współpracy z amerykańską i iracką jednostką sił lądowych.

Cypr dostarcza również informacje OBWE na temat krajowych praktyk i procedur stosowanych przy wywozie broni konwencjonalnej i technologii pokrewnych (fsc.del/269/06, 27.6.2006), transferu broni konwencjonalnej (FSC. DEL/432/06, 26.9.2006) oraz broni strzeleckiej i lekkiej (FSC. DEL/14/07, 24.1.2007).

FINLANDIA

— Finlandia wspierała program broni strzeleckiej ECOWAS (ECOSAP) kwotą 250 000 EUR w 2006 roku. Podobna kwota zostanie wydatkowana w latach 2007 i 2008, zwiększając sumę udzielanego przez Finlandię wsparcia do 750 000 EUR;

REPUBLIKA CZESKA

Republika Czeska aktywnie uczestniczy w realizacji programu działania ONZ dotyczącego nielegalnego handlu BSiL. W 2006 roku Republika Czeska wpłaciła 1 000 000 CZK (47 308,17 USD = 34 910 EUR) na działalność funduszu powierniczego na rzecz umocnienia pokoju poprzez praktyczne działania związane z rozbrojeniem. Kwota ta zostanie wykorzystana do wsparcia drugiej fazy bazy danych CASA, której realizacja trwa od listopada 2006 roku do listopada 2007 roku. Jednym z najważniejszych celów bazy danych CASA jest monitorowanie realizacji programu działania ONZ przez poszczególne państwa członkowskie ONZ.

— Wkład w misję OBWE w Republice Mołdowy, m.in. poprzez zniszczenie nadwyżek i zdezakualizowanych zapasów amunicji (ogółem 160 000 EUR);

— Wkład w program OBWE dotyczący BSiL i amunicji konwencjonalnej w Republice Tadżykistanu, faza II obejmująca odbudowę magazynów amunicji w sześciu miejscowościach (ogółem 100 000 EUR);

Koordinacja międzyagencyjna w roku 2006 roku skoncentrowała się w szczególności na przygotowaniu mającej się odbyć w 2006 roku konferencji przeglądowej programu działania ONZ przeciwko nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką oraz na wdrożeniu wielostronnego instrumentu znakowania i śledzenia broni. Należną uwagę poświęcono także debacie toczącej się na innych właściwych wielostronnych forach (Komitet Pierwszy Zgromadzenia Ogólnego ONZ, OBWE, porozumienie z Wassenaar).

— Wsparcie finansowe administrowanego przez UNDP projektu dotyczącego BSiL w Albanii. Projekt ten rozpoczął się jako wymiana wg zasady broń za rozwój; jego celem było odzyskanie będących w nielegalnym posiadaniu amunicji i broni strzeleckiej wykradzonych ze składów wojskowych w trakcie kryzysu pod koniec lat dziewięćdziesiątych. Proces gromadzenia umożliwiło ustawodawstwo dotyczące amnestii przyjęte przez rząd. Zakres tego projektu został następnie poszerzony o rozwój działań policji na szczeblu lokalnym w celu budowy zaufania między organami ścigania i służby publicznej a zwykłymi obywatelami. Finlandia finansowała ten projekt do jego zakończenia w 2006 roku.

Republika Czeska współpracowała m.in. z biurami krajowymi Interpolu w Limie i Wiesbaden w 147 przypadkach dotyczących 1 791 sztuk broni.

Inne inicjatywy

Finlandia dokonała wkładu w proces likwidacji uzbrojenia w ramach mandatu Misji Obserwacyjnej w Aceh (AMM) poprzez oddelegowanie jedenastu ekspertów. Wydatki wynosiły ok. 545 000 EUR. Likwidacja uzbrojenia Ruchu Wolnego Aceh (GAM) rozpoczęła się 15 września 2005 r., była przeprowadzana w czterech etapach i została zakończona 31 grudnia 2005 r. Zgodnie z protokołem ustaleń podpisanym przez rząd Republiki Indonezji i GAM, ten ostatni zgodził się, przy wsparciu Misji Obserwacyjnej w Aceh, na podjęcie likwidacji wszystkich sztuk broni, amunicji i materiałów wybuchowych będących w posiadaniu członków GAM. GAM przekazał AMM 840 sztuk broni, którą pomyślnie poddano likwidacji. Wszystkie sztuki przekazanej broni zostały zniszczone.

FRANCJA

Organizacja Narodów Zjednoczonych W 2006 roku Francja dokonała wkładu na rzecz specjalnego funduszu regionalnego centrum Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz pokoju i rozbrojenia w Afryce w Lomé (UNREC) (77 000 EUR).

ECOWAS: Francja uczestniczyła w programie wsparcia na rzecz kontroli broni lekkiej w państwach członkowskich ECOWAS (260 000 USD).

Tadżykistan: od września 2005 roku do kwietnia 2006 roku: misja złożona z czterech ekspertów francuskich udała się do Tadżykistanu (szkolenia, nadzór nad procesem tworzenia zapasów, niszczenie niestabilnej amunicji) jako część operacji przeprowadzanych pod egidą OBWE.

Ukraina: W maju 2006 roku: uczestnictwo w misji oceniającej i doradczej w zakresie odkażania (niszczenie nadwyżki zapasów amunicji) w miejscowości Nowobohdaniwka (Ukraina). Od września do października 2006 roku, misja szkoleniowa saperów służąca zniszczeniu nadwyżki zapasów amunicji na Ukrainie (3 ekspertów).

Liban: kontrola bezpieczeństwa zapasów amunicji libańskich sił zbrojnych została przeprowadzona w marcu 2006 roku. W następstwie kontroli wojskowi saperzy przeprowadzili szkolenie libańskich sił zbrojnych.

NIEMCY

Niemcy dokonują wkładu w projekty i działania w zakresie BSIL, w tym amunicji do niej, w ramach różnych instytucji i organizacji oraz we współpracy z tymi instytucjami i organizacjami. Większość tych działań podejmowana jest w szerszych ramach czasowych niż rok kalendarzowy. Kluczowe inicjatywy z roku 2006 są wyszczególnione poniżej:

Afganistan (2004–)

Od roku 2004 Niemcy wspierają w Afganistanie proces rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji (DDR) oraz proces rozwiązania nielegalnie uzbrojonych ugrupowań (DIAG) współfinansując unieszkodliwianie i niszczenie nadwyżek broni i amunicji. Budżet całkowity: 3 000 000 EUR.

Albania (2006)

W 2006 roku Niemcy wsparły fundusz powierniczy NATO Partnerstwa dla Pokoju na rzecz zniszczenia broni strzeleckiej i lekkiej, przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych i amunicji w Albanii. Wkład: 107 000 EUR.

Angola (2003–2006)

Niemcy wspierają reintegrację społeczną i ekonomiczną byłych uczestników walki i ich rodzin w Angoli. Dla osiągnięcia trwałej reintegracji przyjęto podejście oparte na społeczności. Ponowne zasiedlanie łączone jest z rozwojem obszarów wiejskich i programami rolnymi. W ramach tego programu odbywa się również odbudowa dróg, co stwarza miejsca pracy w społecznościach przyjmujących byłych uczestników walk. Wzmocniono potencjał lokalnych rządów i administracji, aby opracować i zrealizować programy reintegracji. Budżet całkowity: 11 990 332 EUR.

Burundi (2003–2007)

Niemcy wspierają narodowy program demobilizacji i reintegracji w Burundi. Projekt składa się z czterech najważniejszych elementów: wzmocnienie struktur reintegracji w społeczności, rewitalizacja produkcji rolnej, generowanie dochodów i odbudowa infrastruktury. Budżet całkowity: 15 940 000 EUR.

Kambodża (2006–)

Niemcy przeprowadziły wizytę oceniającą w grudniu 2006 roku, aby zanalizować problemy związane ze składami amunicji oraz aby opracować propozycję projektu wdrożeniowego na lata 2007–2008 w odniesieniu do ulepszenia zarządzania zapasami oraz zwiększenia ich bezpieczeństwa, jak również zniszczenia nadwyżek amunicji.

Demokratyczna Republika Konga — DRK (2004–2007)

Niemcy wspierają narodowy program demobilizacji i reintegracji (NDRP). W następstwie wspierania narodowego „Comité Technique de Planification et de Coordination” (CTPC) Niemcy przeznaczyły fundusze na trzyletnią współpracę z *Commission Nationale de Démobilisation et Réinsertion* (CONADER). Budżet całkowity: 2 500 000 EUR.

Demokratyczna Republika Konga — DRK (2005–2011)

Niemcy wspierają reintegrację społeczną i ekonomiczną dzieci i młodzieży dawniej powiązanych z oddziałami zbrojnymi w prowincji Maniema w DRK. Budżet całkowity: 12 000 000 EUR.

EAC (2004–)

Niemcy wspierają rozwój ram politycznych, prawnych i instytucjonalnych we Wspólnocie Afryki Wschodniej (EAC), aby sprawować nadzór nad niekontrolowanym rozprzestrzenianiem BSiL. Elementy projektu przeprowadzanego z Sekretariatem EAC obejmują rozwój organizacyjny zmierzający do ustanowienia regionalnego punktu kontaktowego w zakresie kontroli broni strzeleckiej, harmonizację polityk i ustawodawstwa, szkolenia, opracowanie systematycznego podejścia do oceny problemu BSiL, kształcenie i zwiększanie świadomości we współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego państw członkowskich EAC.

Region Wielkich Jezior (2003–2006)

Niemcy dokonały wkładu w fundusz powierniczy Banku Światowego na rzecz prowadzonego przez wiele państw programu demobilizacji i reintegracji w regionie Wielkich Jezior. Budżet całkowity: 9 900 000 EUR.

Liga Państw Arabskich (2004–)

Niemcy kontynuowały współpracę z Ligą Państw Arabskich zapewniając wsparcie na różnych szczeblach w pracach związanych z BSiL. Udzielono pomocy w związku ze spotkaniem punktów kontaktowych BSiL z państwami Ligi. Kontynuowano tłumaczenie na język arabski dokumentów OBWE dotyczących kwestii BSiL. W październiku 2006 roku zorganizowano wizytę studyjną personelu Sekretariatu Ligi Arabskiej w Berlinie, Wiedniu (OBWE) i Geilenkirchen (Centrum Weryfikacyjne Niemieckich Sił Zbrojnych). Przykładem konkretnej współpracy z państwem członkowskim Ligi Arabskiej było zorganizowanie przez Niemcy we wrześniu 2006 roku dwudniowego kursu szkoleniowego w Tunezji w zakresie zarządzania zapasami i w zakresie bezpieczeństwa.

Liberia (2005–2007)

Niemcy wspierają narodowy program demobilizacji i reintegracji (DDR). Program oferuje pomoc psychologiczną ofiarom wykorzystywania seksualnego w trakcie wojny w Liberii i wspiera reintegrację powracających do domów uchodźców i byłych uczestników walk poprzez pracochłonną odbudowę infrastruktury. Budżet całkowity: 10 750 000 EUR.

SADC (2004–)

Niemcy wspierają Południowoafrykańską Wspólnotę Rozwoju (SADC) w wykonywaniu protokołu SADC w sprawie kontroli broni palnej, amunicji i innych związanych z nimi materiałów. W ramach tej współpracy Niemcy wysłały doradcę ds. pokoju i bezpieczeństwa w celu wsparcia tworzenia regionalnego punktu kontaktowego w Sekretariacie SADC. Projekt zawiera następujące elementy: harmonizacja polityk i ustawodawstwa, budowa potencjału, szkolenie organów ścigania i współpraca z podmiotami społeczeństwa obywatelskiego.

Rwanda (2003–2007)

Niemcy wspierają Komisję ds. Demobilizacji i Reintegracji w Rwandzie (RDRP) oraz proces reintegracji społecznej byłych uczestników walk w Rwandzie. Budżet całkowity: 8 773 000 EUR.

Senegal (2005–2006)

Niemcy wspierały programy zwiększenia świadomości dotyczące broni strzeleckiej w regionie Casamance. Podstawą dla programu była sieć różnych lokalnych organizacji pozarządowych, które opracowały kompleksową strategię zwalczania problemu niekontrolowanego rozprzestrzeniania BSiL. Warsztaty koordynacyjne i budowa potencjału zapoczątkowały działalność w roku 2005. Główny nacisk położono na zwiększenie świadomości wśród ludności i urzędników rządowych w regionie przygranicznym.

Sierra Leone (2004–2006)

Niemcy wspierają kształcenie i szkolenie zawodowe dzieci i młodzieży dotkniętych konfliktem zbrojnym, w tym dzieci niegdyś powiązanych z oddziałami zbrojnymi w Sierra Leone. Budżet całkowity: 12 000 000 EUR.

Europa Południowo-Wschodnia/RACVIAC (2005–)

Niemcy nadal wspierały prace seminaryjne związane z BSiL w regionalnym centrum kontroli broni. Do konkretnych inicjatyw zalicza się pośrednictwo i zarządzanie zapasami.

Uganda (2005–2007)

Niemcy wspierają krajowy punkt kontaktowy w zakresie broni strzeleckiej, aby zrealizować plan działania Ugandy dotyczący kontroli broni strzeleckiej w dziedzinie budowy potencjału i zwiększania świadomości. Zgodnie z programem działań ONZ w zakresie broni strzeleckiej oraz z innymi porozumieniami regionalnymi, rząd Ugandy powołał biuro koordynacji kontroli broni strzeleckiej.

WĘGRY

Środki globalne

Republika Węgierska była zaangażowana w negocjacje międzynarodowe mające na celu zapobieganie nielegalnemu handlowi BSiL, jego zwalczanie i eliminowanie, zarówno na poziomie regionalnym, jak i międzynarodowym. Polityka wydawania pozwoleń na Węgrzech surowo przestrzega wszystkich embarg nałożonych przez Radę Bezpieczeństwa ONZ i innych embarg zadeklarowanych przez Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie oraz Unię Europejską; polityka ta wspiera również moratoria, takie jak ECOWAS.

W partnerstwie z innymi państwami Węgry świadczyły pomoc techniczną i finansową, aby wesprzeć wprowadzanie w życie na szczeblu regionalnym środków zawartych w programie działania ONZ. Brały również aktywny udział w innych działaniach przeprowadzanych w ramach innych organizacji, takich jak Partnerstwo dla Pokoju NATO, Pakt Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej itd.

W ramach Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE) Węgry podjęły szereg wiążących politycznie zobowiązań w dziedzinie BSiL. Dokument OBWE na temat BSiL zapewnia ramy ogólne do rozwiązywania problemów związanych z BSiL, przedstawiając środki, standardy i zasady w następujących dziedzinach:

- wytwarzanie, znakowanie i prowadzenie rejestrów,
- wspólne kryteria wywozu i kontrole wywozu,
- zarządzanie zapasami, ograniczanie nadwyżek i niszczenie,
- wczesne ostrzeżenie, zapobieganie konfliktom, zarządzanie kryzysowe i odbudowa po zakończeniu konfliktu.

Dodatkowe zobowiązania dotyczące konkretnych aspektów kwestii BSiL zostały przedstawione w następujących dokumentach OBWE:

- zasady OBWE w zakresie kontroli wywozu przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych,
- zasady OBWE w zakresie kontroli pośrednictwa w BSiL,
- standardowe elementy certyfikatów użytkownika końcowego i procedur weryfikacji w zakresie wywozu BSiL.

Zasady OBWE odnoszące się do transferów broni konwencjonalnej obowiązują również podczas kontroli wywozu broni, w tym BSiL.

Węgry, wraz z Finlandią, Federacją Rosyjską, Turcją i Stanami Zjednoczonymi, były współwnioskodawcą projektu decyzji w sprawie harmonizacji elementów certyfikatów użytkownika końcowego w ramach OBWE. Decyzja w sprawie wydania zapadła 17 listopada 2004 r.

W roku 2004 Węgry koordynowały wysiłki podejmowane w ramach OBWE, aby odpowiedzieć na wyrażone przez państwa uczestniczące prośby o pomoc związane z problemami w zakresie BSiL.

Do 30 czerwca 2001 r. Węgry zgodnie z postanowieniami dokumentu OBWE dotyczącego BSiL dokonały wymiany informacji z państwami uczestniczącymi OBWE na temat krajowych systemów znakowania. Informacje te były w razie potrzeby uaktualniane, aby odzwierciedlić zmiany w krajowych systemach znakowania.

Począwszy od roku 2002 i zgodnie z postanowieniami dokumentu OBWE dotyczącego BSiL Węgry corocznie dokonywały wymiany informacji z państwami uczestniczącymi OBWE w zakresie kategorii, podkategorii i ilości broni strzeleckiej, która została zidentyfikowana lub przejęta i zniszczona na terytorium Węgier w poprzednim roku kalendarzowym, jak również w zakresie wywozu i przywozu broni strzeleckiej z państw uczestniczących i do tych państw.

Do 30 czerwca 2001 r. Węgry zgodnie z postanowieniami dokumentu OBWE dotyczącego BSiL dokonały wymiany informacji z państwami uczestniczącymi OBWE na temat:

- krajowych procedur kontroli i wytwarzania broni strzeleckiej,
- odpowiedniego prawodawstwa krajowego i obecnych praktyk w zakresie polityki wywozu, procedur, dokumentacji i kontroli pośrednictwa krajowego,
- informacji ogólnych na temat zarządzania zapasami krajowymi i procedur bezpieczeństwa,
- technik i procedur niszczenia BSiL.

Informacje te były w razie potrzeby uaktualniane, aby odzwierciedlić zmiany krajowego ustawodawstwa i krajowych procedur.

Środki regionalne

Węgry są zaangażowane w plan działania stworzony specjalnie dla potrzeb Europy Południowo-Wschodniej, znany jako regionalny plan wykonawczy na rzecz zwalczania rozprzestrzeniania broni strzeleckiej i lekkiej. Regionalny plan wykonawczy jest inicjatywą Paktu Stabilizacji dla Europy Południowo-Wschodniej. Od listopada 2000 roku na trzech dorocznych posiedzeniach konsultacyjnych kluczowe podmioty wspólnie dokonały przeglądu podejmowanych na poziomie regionalnym wysiłków zmierzających do wstrzymania rozpowszechniania BSiL, nabycia doświadczeń i opracowania projektów praktycznych w ramach procesu z Szeged dotyczącego broni strzeleckiej (SSAP). Proces z Szeged dotyczący broni strzeleckiej jest forum nieformalnym, co zezwala rządowi, społeczeństwu obywatelskiemu i organizacjom międzynarodowym na opracowanie polityk i projektów praktycznych w celu zwalczania rozprzestrzeniania i niewłaściwego wykorzystywania BSiL w całej Europie Południowo-Wschodniej. SSAP został zapoczątkowany wspólnie przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Węgier i *Saferworld* — mający siedzibę w Londynie niezależny zespół doradców w dziedzinie polityki zagranicznej — na konferencji w Szeged na Węgrzech w listopadzie 2000 roku. Od przyjęcia regionalnego planu wykonawczego paktu stabilizacji w listopadzie 2001 roku stał się on uzupełniającymi ramami współpracy między rządami a społeczeństwem obywatelskim.

Współpraca międzynarodowa i regionalna

MSZ Węgier zorganizowało w czerwcu 2003 roku w Szeged na Węgrzech wraz z Departamentem Stanu USA, Biurem Nieprolifacji, Biurem Współpracy w Zakresie Kontroli Wywozu seminarium na temat kontroli wywozu na państw Europy Południowo-Wschodniej. Konferencja przedstawiła podstawy skutecznego systemu kontroli wywozu i stworzyła możliwość omówienia podejścia i obaw na poziomie regionalnym; obawy te były głównie związane ze sposobami walki z problemami dotyczącymi BSiL w regionie.

We współpracy z Departamentem Stanu USA, Biurem Nieproliferaacji, Biurem Współpracy w Zakresie Kontroli Wywozu MSZ Węgier zorganizowało piątą międzynarodową konferencję w zakresie kontroli wywozu w Budapeszcie w dniach 15–17 września 2003 r. (Konferencja była piątym z serii wydarzeń znanych jako proces z Oksfordu). Uczestniczyło w niej ponad 180 urzędników zajmujących się kontrolą wywozu z ponad 40 państw oraz przedstawiciele międzynarodowych reżimów kontroli wywozu, przemysłu i organizacji pozarządowych. Jednym z głównych tematów konferencji była dyskusja na temat nowych podejść w kontrolowaniu broni konwencjonalnej, zwłaszcza pewnych rodzajów BSiL, takich jak przenośne przeciwlotnicze zestawy raketowe (MANPADS).

Najważniejsze wydarzenie w ostatnim okresie jest również wynikiem współpracy międzynarodowej. W lutym 2006 roku Węgry ukończyły ograniczenie/zniszczenie 1 540 sztuk przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych typu Strela-2. Projekt był w części inicjatywą amerykańską i był współfinansowany przez Stany Zjednoczone.

W celu identyfikacji ugrupowań i jednostek zaangażowanych w nielegalny handel BSiL policja węgierska współpracuje z INTERPOL-em i EUROPOL-em oraz jest członkiem Regionalnego Centrum Zwalczenia Przemocności Transgranicznej, SECI, którego celem jest stworzenie państwom Europy Południowo-Wschodniej systemu wymiany informacji na temat nielegalnego handlu BSiL.

IRLANDIA

- 500 000 EUR na fundusz powierniczy Banku Światowego na rzecz prowadzonego przez wiele państw programu demobilizacji i reintegracji w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich, którego celem jest zajęcie się byłymi uczestnikami walk.
- 200 000 EUR na fundusz powierniczy Partnerstwa dla Pokoju służący zniszczeniu broni strzeleckiej i lekkiej na Ukrainie i w Albanii.
- 89 000 EUR dla *Safer Africa* na finansowanie projektu mającego na celu zmniejszenie rozprzestrzeniania BSiL w Afryce.
- 10 000 EUR dla IANSA na rzecz uczestnictwa w konferencji ONZ na temat programu działania przeciwko nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, która odbyła się w Nowym Jorku w czerwcu i lipcu 2006 roku.
- 10 000 EUR dla IANSA na rzecz ulepszenia strony internetowej IANSA, która jest cennym zasobem dla osób pracujących nad kwestiami związanymi z bronią strzelecką i lekką.

WŁOCHY

W 2006 roku Włochy aktywnie uczestniczyły w szeregu spotkań na szczeblu regionalnym i globalnym poświęconych wymianie informacji w sprawie procedur krajowych oraz określeniu wspólnych rozwiązań dla problemów związanych z nielegalnym handlem bronią strzelecką i bronią lekką.

Włochy uczestniczyły w szczególności w następujących wydarzeniach:

- warsztaty o ograniczeniu i kontroli BSiL w Bośni i Hercegowinie, zorganizowane przez UNDP (Sarajewo, 21 marca 2006 r.);
- warsztaty o działaniach związanych z pośrednictwem, zorganizowane przez RACVIAC, OBWE, Niemcy, Holandię i Norwegię (Zagrzeb, 29–30 marca 2006 r.);
- specjalne posiedzenie OBWE poświęcone broni strzeleckiej i lekkiej, służące przygotowaniu konferencji przeglądowej ONZ poświęconej programowi działania (Wiedeń, 17 maja 2006 r.);
- warsztaty o przenośnych przeciwlotniczych zestawach raketowych zorganizowane przez Izrael (Jerozolima, 5–6 kwietnia 2006 r.);
- warsztaty o kontroli wywozu BSiL zorganizowane przez organizacje pozarządowe: *Oxfam*, *Saferworld* i *Amnesty International* (Bruksela, 20 kwietnia 2006 r.).

Inne inicjatywy

W 2006 r. włoskie siły zbrojne uczestniczące w wielostronnych operacjach pokojowych zgromadziły lub zajęły i zniszczyły następującą broń strzelecką i lekką:

W Iraku:

- 12 karabinów szturmowych AK 47;
- 4 granatniki RPG;
- 4 wyrzutni rakiet;
- 1 karabinek maszynowy;
- 1 moździerz;
- 14 sztuk różnych rodzajów broni.

Suma częściowa: zniszczono 36 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

W Kosowie:

- 14 karabinów szturmowych AK 47;
- 28 karabiny;
- 2 karabinki;
- 1 karabin M59;
- 6 strzelb myśliwskich;
- 1 granatnik RPG;
- 7 wyrzutni rakiet;
- 4 karabinki maszynowe;

- 1 RPG 2;
- 2 moździerze;
- 1 muszkiet;
- 18 pistoletów;
- 575 sztuk różnych rodzajów broni.

Suma cząstkowa: zniszczono 658 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

W Bośni:

- 82 karabiny;
- 9 wyrzutni rakiet;
- 115 sztuk różnych rodzajów broni.

Suma cząstkowa: zniszczono 207 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

Ogółem: zniszczono 901 sztuk broni strzeleckiej i lekkiej.

ŁOTWA

We wrześniu 2006 roku Ministerstwo Spraw Zagranicznych Republiki Łotewskiej we współpracy z Krajową Administracją Bezpieczeństwa Jądrowego USA zorganizowała seminarium dla przedsiębiorstw łotewskich i urzędników zajmujących się kontrolą wywozu zatytułowane „Rozwój kontroli wywozu z perspektywy UE i z perspektywy globalnej”. Uczestnikom podano zaktualizowane informacje na temat istniejącego ustawodawstwa i procedur w zakresie kontroli broni w Republice Łotewskiej.

LITWA

a. Międzynarodowe zobowiązania sprawozdawcze

W roku 2006 Litwa przedstawiła następujące krajowe sprawozdania i kwestionariusze:

- nieobowiązkowe sprawozdanie w ramach programu działania ONZ przeciwko nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką;
- informacje do prowadzonego przez ONZ rejestru broni konwencjonalnej;
- roczne sprawozdanie w ramach Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni;
- coroczne informacje na temat przywozu i wywozu BSiL oraz BSiL określonej jako nadwyżki lub przejętej i zniszczonej w ramach dokumentu OBWE na temat BSiL;

- kwestionariusz OBWE na temat polityki lub krajowych praktyk i procedur stosowanych przy wywozie broni konwencjonalnej i technologii pokrewnych;
- regularne sprawozdania na temat wywozu broni i towarów podwójnego zastosowania w ramach Porozumienia z Wassenaar;
- krajowe sprawozdanie na temat kontroli wywozu przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych w ramach Porozumienia z Wassenaar;
- UNIDIR, UNDDA i kwestionariusz badania na temat broni lekkiej dotyczącego nielegalnego pośrednictwa w zakresie broni lekkiej.

b. Pomoc międzynarodowa

Litwa dokonała wkładu w wysokości 10 000 EUR na rzecz projektu OBWE i UE polegającego na oczyszczeniu miejsca incyden- tu w składzie amunicji w miejscowości Nowobohdaniwka na Ukrainie.

LUKSEMBURG

W latach 2001–2004 władze Luksemburga finansowały projekt prowadzony przez Europejski Instytut Badawczo-Informacyjny ds. Pokoju i Bezpieczeństwa (GRIP) na rzecz wzmocnienia sieci afrykańskich organizacji pozarządowych zajmujących się zapobieganiem konfliktom i budową pokoju. Projekt obejmuje stworzenie sieci organizacji pozarządowych z Afryki Środkowej i Zachodniej zajmujących się kulturą pokoju, stwarzaniem pokoju i zwalczaniem rozprzestrzeniania broni strzeleckiej. Całkowity wkład w powyższy projekt wynosi 223 000 EUR. W roku 2006 GRIP otrzymał również w postaci wkładu dobro- wolnego kwotę 15 000 EUR.

MALTA

Poziom regionalny

Malta uczestniczy w przedstawianiu sprawozdań rocznych w od- niesieniu do wymiany informacji OBWE na temat broni strzelec- kiej i lekkiej, zgodnie z dokumentem OBWE o BSiL, jak również wymiany informacji OBWE na temat transferu broni konwencjo- nalnej i informacji wojskowych. Jako państwo członkowskie UE Malta regularnie uczestniczy w posiedzeniach Grupy Roboczej ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej w ramach Rady UE, gdzie m.in. mają miejsce dyskusje i negocjacje związane z przeglądem Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni.

Poziom globalny

Malta stosuje i w pełni wprowadza w życie, poprzez swoje usta- wodawstwo krajowe, postanowienia dotyczące embargu broni podjęte przez Radę Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjed- noczonych, wspiera również rezolucje Zgromadzenia Ogólnego ONZ związane z kwestiami broni konwencjonalnej, nielegalnym handlem bronią strzelecką i lekką, przejrzystością zbrojeń i prze- jrzystością wydatków na cele wojskowe. Malta corocznie przed- stawia również sprawozdanie krajowe zgodnie z rezolucją Zgromadzenia Ogólnego ONZ „Przejrzystość zbrojeń”.

W kwietniu 2005 roku Malta stała się państwem uczestniczącym Porozumienia z Wassenaar w sprawie kontroli wywozu broni konwencjonalnej oraz towarów i technologii podwójnego zastosowania.

Malta nadal śledzi z zainteresowaniem i w pełni popiera wniosek dotyczący prawnie wiążącego traktatu o handlu bronią w sprawie ustanowienia wspólnych standardów międzynarodowych w zakresie handlu wszystkimi rodzajami broni konwencjonalnej, co będzie negocjowane w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych. W odniesieniu do pośrednictwa w handlu BSiL Malta uważa, że w obszarze tym wymagane są dalsze konkretne prace na poziomie globalnym. Kontrolę pośrednictwa pozostają wysokim priorytetem, jako że nielegalne pośrednictwo w handlu bronią i nielegalny handel BSiL uznawane są za jedne z głównych czynników napędzających nielegalny handel na poziomie światowym.

Malta wspiera również pełne wprowadzenie w życie programu działania ONZ z 2001 r. w zakresie BSiL i będzie pracować na rzecz pomyślnego wyniku konferencji przeglądowej programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach, która odbyła się w 2006 roku. Malta jest również zaangażowana w prace wymierzone przeciwko rozprzestrzenianiu i niewłaściwemu wykorzystywaniu broni strzeleckiej i lekkiej oraz z zadowoleniem odnosi się do międzynarodowego instrumentu pozwalającego państwom na identyfikację i śledzenie nielegalnej broni strzeleckiej i lekkiej w sposób terminowy i wiarygodny, przyjętego przez Zgromadzenie Ogólne Organizacji Narodów Zjednoczonych na 60. posiedzeniu i będzie prowadzić prace, aby zapewnić w przyszłości, że instrument ten będzie prawnie wiążący. Malta poparła również rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ nr 60/68 w sprawie reakcji na negatywne oddziaływanie nielegalnej produkcji broni strzeleckiej i lekkiej, jej transferu i handlu nią oraz nadmiernego jej gromadzenia, w której to rezolucji została uznana rola, jaką mogą odegrać kobiety i organizacje kobiece w procesach rozbrajania z broni strzeleckiej, demobilizacji i reintegracji; uznano też wymóg, że potrzeby kobiet i dziewcząt uczestniczących w walkach oraz osób pozostających na utrzymaniu należy uwzględniać w programach rozbrojenia, demobilizacji i reintegracji; potrzebne jest też zaangażowanie w propagowanie i ochronę praw i interesów dzieci w konfliktach zbrojnych.

Jako państwo członkowskie UE Malta stanowi część strategii UE w zakresie zwalczania nielegalnego gromadzenia BSiL i amunicji do tych rodzajów broni oraz handlu nimi, przyjętej przez UE w grudniu 2005 roku.

Na szczycie szefów rządów państw Wspólnoty Narodów (CHOGM), który odbył się na Malcie w listopadzie 2005 roku, Malta wraz z innymi szefami rządów przyjęła komunikat końcowy, odnoszący się między innymi do broni strzeleckiej i lekkiej oraz traktatu o handlu bronią. W komunikacie końcowym

szefowie rządów państw Wspólnoty Narodów zapisali propozycję opracowania wspólnych standardów międzynarodowych dotyczących handlu bronią konwencjonalną oraz poparli apele o rozpoczęcie prac nad traktatem o handlu bronią w ramach Organizacji Narodów Zjednoczonych. W odniesieniu do BSiL szefowie rządów wyrazili m.in. głębokie zaniepokojenie nielegalną produkcją, nielegalnym handlem oraz niekontrolowanym dostępem do broni strzeleckiej i lekkiej, co przedłuża konflikty, zwiększa poziom przemocy z użyciem broni oraz hamuje rozwój, jak również zaapelowali do wszystkich państw członkowskich o wsparcie wzmocnienia programu działania ONZ w zakresie BSiL.

HOLANDIA

W 2006 r. Holandia wniosła wkład do następujących instytucji, projektów i innych działań w dziedzinie broni strzeleckiej i lekkiej (BSiL) i amunicji.

- *SaferAfrica*, projekt trwałego działania na rzecz zwalczania nielegalnego handlu bronią strzelecką w Afryce Południowej, Zachodniej i Wschodniej;
- Regionalne Centrum ds. Broni Strzeleckiej (RECSA), wprowadzenie w życie deklaracji z Nairobi oraz protokołu z Nairobi w regionie Wielkich Jezior i Rogu Afryki;
- *Saferworld*, „Ograniczanie przemocy zbrojnej, wzmacnianie bezpieczeństwa ludzi i stworzenie warunków do trwałego rozwoju poprzez kontrolowanie broni strzeleckiej”;
- Instytut Studiów nad Bezpieczeństwem (ISS), badania krajów i regionów transgranicznych w Afryce Południowej, Wschodniej i Środkowej w celu wdrożenia i przepływu danych;
- IANSA, globalna strategia otwarcia na rzecz ograniczenia broni strzeleckiej;
- badanie na temat broni strzeleckiej, „podstawowe finansowanie”;
- film dokumentalny „Przekręty z BSiL” (*Dealing and Wheeling in SALW*), reżyseria: Sander Francken, wkład finansowy na rzecz opracowania i dystrybucji tego filmu dokumentalnego;
- *Geneva Forum*, wkład do projektu „Budowanie partnerstwa na rzecz pokoju i bezpieczeństwa” (*Building Peace and Security Partnerships*);
- *Asociacion para Politicas Publicas (APP)*, działania przeciwko rozprzestrzenianiu i nielegalnemu handlowi bronią strzelecką w Argentynie;
- *Saferworld*, projekt *Biting the Bullet*;
- *HALO Trust*, gromadzenie i niszczenie broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji w Afganistanie;
- *HALO Trust*, „Program zniszczenia broni i amunicji w Angoli, faza 1”, wsparcie techniczne rozbrojenia ludności cywilnej w Angoli;
- OBWE, projekt w dziedzinie niszczenia i bezpiecznego magazynowania BSiL oraz amunicji konwencjonalnej w Republice Tadżykistanu;

- UNIDIR, opracowanie „Protokołu oceniającego potrzeby w zakresie bezpieczeństwa”;
- UNIDIR, studium porównawcze w zakresie pośrednictwa, opublikowane w 2006 roku;
- UNDP/Bośnia Hercegowina, zniszczenie BSiL i amunicji;
- UNDP/Kosowo „Inicjatywa na rzecz kontroli broni strzeleckiej w Kosowie”;
- fundusz powierniczy UNDP/BCPR, wkład generalny w linię 4 „Obsługa broni strzeleckiej i lekkiej”;
- fundusz powierniczy UNDP/BCPR, Unia Rzeki Manu na rzecz kontroli broni strzeleckiej;
- fundusz powierniczy NAMSA/NATO PdP, niszczenie broni strzeleckiej i lekkiej, przenośnych przeciwlotniczych zestawów raketowych (MANPADS) i amunicji na Ukrainie;
- fundusz powierniczy NAMSA/NATO PdP, niszczenie amunicji w Albanii.

POLSKA

Podobnie jak w poprzednich latach Ministerstwo Gospodarki zorganizowało, współfinansowało i uczestniczyło w spotkaniach dwustronnych i międzynarodowych, w czasie których przedstawiano zasady polskiego systemu kontroli wywozu broni oraz doświadczenia związane z tym systemem. W 2006 roku zorganizowano rozmaite dwustronne seminaria i konsultacje dotyczące powyższych tematów, w tym z: Ukrainą w styczniu i sierpniu; Chorwacją w marcu i listopadzie; Słowacją w kwietniu; Bułgarią, Serbią i Czarnogórą w maju; Bośnią i Hercegowiną w czerwcu; Węgrami we wrześniu i Niemcami w październiku. W trakcie spotkań omówiono pełen zakres spraw związanych z systemem kontroli wywozu. Strona polska przedstawiła aktualny przegląd krajowego ustawodawstwa i systemu związanego z kontrolą wywozu, omawiając również kwestie polityczne uwzględniane w procesie wydawania zezwoleń. Specjalny nacisk położono na zobowiązania powiązane z członkostwem Polski w UE (kluczowa rola Kodeksu postępowania UE) oraz porozumieniem z Wassenaar (rezolucje i postanowienia), jak również na działania ONZ w zakresie BSiL. Ekspertzy zaangażowani w proces wydawania zezwoleń przedstawili działanie polskiego procesu kontroli wywozu przy pomocy praktycznych przykładów współpracy między agencjami.

RUMUNIA

W 2006 roku Rumunia uczestniczyła w kilku inicjatywach regionalnych i międzynarodowych związanych z kwestiami BSiL, takich jak INTERPOL, EUROPOL, Organizacja Współpracy Gospodarczej Państw Morza Czarnego (BSEC), Inicjatywa Środkowoeuropejska (CEI) oraz Biuro Regionalne Zwalczenia Prześtępstw Transgranicznych Inicjatywy Współpracy Europy Południowo-Wschodniej (SECI).

Przydzielono środki finansowe na budowę zintegrowanego systemu zarządzania granicami w styczniu 2006 roku, zaś służby graniczne powołały „Biuro Łączności i Informatyki”, aby nadzorować wprowadzanie w życie tego systemu. Zwiększono również poziom bezpieczeństwa na granicach poprzez zakup dodatkowego sprzętu informatycznego, szkolenia w zakresie analizy ryzyka operacyjnego oraz rekrutację dodatkowych 1 800 funkcjonariuszy służb granicznych.

Rumunia uczestniczy w różnorodnych mechanizmach międzynarodowych i regionalnych związanych z BSiL, w tym w OBWE, planie działania ONZ i Porozumieniu z Wassenaar.

W 2006 roku eksperci z Rumunii uczestniczyli w pierwszym posiedzeniu grupy ekspertów rządowych ONZ; rozważano na nim dalsze działania w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej w zakresie zapobiegania nielegalnemu pośrednictwu w handlu BSiL, jego zwalczania i eliminowania.

Sprawozdania w sprawie transferów BSiL są przedstawiane odpowiednim organizacjom i na odpowiednich forach, jednak sprawozdania roczne w sprawie broni konwencjonalnej są również powszechnie dostępne na oficjalnej stronie internetowej ANCEX (www.ancex.ro).

SŁOWACJA

Poziom regionalny

Słowacja przestrzega kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu broni i jako członek OBWE corocznie dostarcza informacje na temat wywozu, przywozu i nadwyżek BSiL, w tym inne właściwe informacje w tej dziedzinie zgodnie z dokumentem OBWE na temat BSiL. Stosując politykę kontroli wywozu Słowacja przestrzega zasad OBWE dotyczących transferu broni.

Poziom globalny

W dziedzinie kontroli wywozu Słowacja przestrzega zobowiązań międzynarodowych wynikających z odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ.

Słowacja jest jednym z sygnatariuszy Protokołu ONZ przeciwko nielegalnemu wytwarzaniu i obrotowi bronią palną, jej częściami i komponentami oraz amunicją, uzupełniającego Konwencję ONZ przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej.

W tym roku Słowacja po raz pierwszy dostarczyła do rejestru ONZ zgodnie z rezolucją 61/66 informacji rocznych na temat wywozu i przywozu BSiL.

SŁOWENIA

W roku 2005 Słowenia sprawowała przewodnictwo w OBWE. Zatem większość działań Słowenii w zakresie broni strzeleckiej i lekkiej w tym okresie była skupiona wokół ram OBWE. Działania te były kontynuowane w roku 2006. Wskutek tego następujące wkłady finansowe były dokonywane zarówno w roku 2005, jak i 2006.

W 2005 roku rząd Słowenii przeznaczył 100 000 EUR na realizację projektów OBWE dotyczących zniszczenia nadwyżek broni strzeleckiej i lekkiej oraz amunicji konwencjonalnej. W 2006 roku kontynuowano realizację projektów oraz wydatkowanie funduszy z roku 2005, zaś rząd przeznaczył dodatkowo 15 025 EUR na te cele.

W latach 2005–2006 wydatki Słowenii w tym obszarze były przeznaczone na następujące projekty:

1. Tadżykistan: 40 000 EUR na zagospodarowanie magazynu broni strzeleckiej i lekkiej.
2. Tadżykistan: 19 808,12 EUR na zniszczenie 108 silników startowych do rakiet, finansowane wspólnie przez Słowenię i Andorę (całkowita wartość projektu: 36 990 EUR).
3. Azerbejdżan: 15 191,88 EUR na fazę I projektu zniszczenia mieszanki paliwa raketowego; faza I została obecnie zakończona.
4. Ukraina: 25 000 EUR na nabycie urządzeń do lokalizacji UXO i wykrywaczy min oraz 15 025 EUR na nabycie urządzeń do niszczenia UXO. Projekty te są realizowane jako część procesu eliminowania konsekwencji incydentu w magazynie amunicji konwencjonalnej w miejscowości Nowobohdaniwka na Ukrainie.

W latach 2005–2006 całkowite wydatki Słowenii na powyższe projekty wyniosły 115 025 EUR. Niektóre z tych projektów nadal są realizowane, pozostałe fundusze wynoszą 35 091 EUR.

Przy okazji Rady Ministerialnej OBWE w Brukseli w dniach 5–6 grudnia 2006 r. Słowenia — wraz z Sekretariatem OBWE — przedstawili wdrażanie projektów OBWE w obszarze broni strzeleckiej i lekkiej, zapasów amunicji konwencjonalnej i mieszanki paliwa raketowego. Przedstawiono również wkład Słowenii w realizację i finansowanie powyższych projektów. Przedstawiciele Słowenii regularnie uczestniczą w urzędowych wizytach ekspertów OBWE dokonujących ocen w państwach stojących przed problemami w tym obszarze, zaś przedstawiciel stałej misji Słowenii przy OBWE działa w charakterze koordynatora kwestii dotyczących zniszczenia nadwyżek amunicji konwencjonalnej w ramach forum współpracy OBWE w dziedzinie bezpieczeństwa.

HISZPANIA

W obszarze broni strzeleckiej i lekkiej Hiszpania aktywnie uczestniczy w pracach ONZ, OBWE, porozumienia z Wassenaar oraz parlamentarnego forum broni strzeleckiej i lekkiej.

Wsparcie finansowe, techniczne i inne udzielane właściwym programom i projektom realizowanym przez organy ONZ, inne międzynarodowe lub regionalne organizacje i organizacje pozarządowe

W grudniu 2005 roku Hiszpania podpisała protokół ustaleń z Sekretarzem Wykonawczym Wspólnoty Gospodarczej Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS), w którym zobowiązała się do

wniesienia kwoty w wysokości minimum 1 000 000 EUR (która ma zostać rozłożona na lata 2006–2008) jako wkładu w działania i programy realizowane przez ECOWAS, w tym w sumie 750 000 EUR na wsparcie dla „Programu kontroli broni strzeleckiej w Afryce Zachodniej”.

Wsparcie finansowe, techniczne i inne wsparcie dwustronne udzielane innym krajom, zwłaszcza w regionach dotkniętych konfliktem

Hiszpania kontynuowała program wsparcia technicznego zapoczątkowany w roku 2005, udzielanego przez *Guardia Civil* władzom Republiki Zielonego Przylądka (Ministerstwo Spraw Wewnętrznych) w zakresie kontroli broni palnej i materiałów wybuchowych.

Koordinacja środków praktycznych z innymi państwami członkowskimi i z Komisją Europejską

Hiszpania uczestniczyła w posiedzeniach w Brukseli w ramach dyrektywy UE o broni palnej i dyrektywy UE o materiałach wybuchowych. Hiszpania regularnie korzysta z mechanizmu konsultacji z innymi państwami członkowskimi UE przewidzianego w Kodeksie postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni. Wszystkie sprawozdania o utracie lub kradzieży broni palnej są przekazywane do biura łącznikowego służb policyjnych wymiaru sprawiedliwości, które przekazuje sprawozdania z wszystkimi odpowiednimi danymi do Systemu Informacyjnego Schengen (SIS). Hiszpania jest uczestnikiem programu UE MEDA, mającego na celu wzmocnienie kontroli granicznych w Maroku, Biura UE ds. Koordynacji Wspierania Policji Palestyńskiej; jest również uczestnikiem misji PAMECA wspierającej organizację i wzmocnienie policji albańskiej.

W ramach unijnej „operacji Althea” (Bośnia i Hercegowina), siły hiszpańskie przemieszczone wraz z wielonarodowymi oddziałami specjalnymi „Południe” (włączonymi do EUFOR od roku 2004), zgromadziły następujące materiały: 60 700 naboju, 145 pocisków (99 pełnych, reszta pusta), 79 sztuk broni, 730 granatów ręcznych, 56 granatników, 3 200 min i ok. 6,1 kg materiałów wybuchowych.

W ramach „wspólnej operacji” (Kosowo) siły hiszpańskie zgromadziły 3 strzelby myśliwskie i 6 naboju amunicji do niej.

SZWECJA

W 2006 roku Szwecja wspierała różne programy dotyczące BSiL, w tym:

- porozumienie z UNDP/BCPR dotyczące projektów wsparcia, realizowanych we współpracy z OBWE, w zakresie niszczenia BSiL w państwach regionu OBWE, takich jak Białoruś (25 000 000 SEK, ok. 2 700 000 EUR);
- finansowanie badania na temat broni lekkiej (1 000 000 SEK, ok. 107 000 EUR);
- finansowanie *Saferworld* (800 000 SEK, ok. 86 000 EUR);
- finansowanie projektu *Viva Rio* w Ameryce Łacińskiej (350 000 SEK, ok. 37 500 EUR);
- finansowanie IANSA (350 000 SEK, ok. 37 500 EUR);

- udzielanie wsparcia, za pośrednictwem OBWE, w zakresie niszczenia BSiL w Tadżykistanie (800 000 SEK, ok. 86 000 EUR).

Szwedzki organ pomocy rozwojowej, SIDA, również dokonał wkładu w projekty związane z BSiL:

- finansowanie fundacji *Arias* na rzecz projektu w Ameryce Łacińskiej (1 500 000 SEK, ok. 161 800 EUR);
- finansowanie *Oxfam Wielka Brytania* na rzecz programu kontroli broni w Afryce Zachodniej (6 000 000 SEK, ok. 647 115 EUR);
- finansowanie programów *Safeworld* w regionie Rogu Afryki i Wielkich Jezior (3 200 000 SEK, ok. 345 000 EUR);
- finansowanie UNDP/BCPR na rzecz programu ECOWAS dotyczącego kontroli broni strzeleckiej w Afryce Zachodniej (10 000 000 SEK, ok. 1 078 000 EUR);
- finansowanie UNICEF-u (1 900 000 SEK, ok. 204 960 EUR).

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Zjednoczone Królestwo zwalcza dostarczenie, dostępność i popyt na broń strzelecką i lekką przy pomocy postępowych polityk i programów. Ministerstwo Spraw Zagranicznych (FCO), Departament ds. Rozwoju Międzynarodowego (DFiD) i Ministerstwo Obrony współpracują na rzecz realizacji polityki Zjednoczonego Królestwa, którą uzupełnia strategia dotycząca BSiL (2004–2007) o budżecie 13 mln GBP w ramach środków na rzecz zapobiegania konfliktom światowy. W zeszłym roku Zjednoczone Królestwo wspierało programy agend ONZ i organizacji pozarządowych na rzecz gromadzenia broni i amunicji, zarządzania nimi i niszczenia ich; wykonywania istniejących umów regionalnych; opracowywania i realizacji krajowych planów działania oraz pomagania w budowie potencjału lokalnego społeczeństwa obywatelskiego. Kluczowym partnerem była mająca siedzibę w Zjednoczonym Królestwie organizacja pozarządowa *Saferworld*. Zjednoczone Królestwo zapewniło również fundusze na rzecz badania na temat broni strzeleckiej, aby wesprzeć kładącą nacisk na politykę analizę kontroli BSiL i zmniejszenia skali przemocy z użyciem broni; wsparło również globalną kampanię i propagowanie w zakresie kwestii dotyczących broni strzeleckiej oraz traktatu o handlu bronią, koordynowaną przez IANSA i kampanię na rzecz kontroli zbrojeń. Zjednoczone Królestwo dokonało wkładu w szkolenie ponad 2 000 funkcjonariuszy organów ścigania w regionie Ameryki Łacińskiej przy pomocy UNLiREC. Zjednoczone Królestwo wsparło również postępowy program obejmujący inicjatywy dotyczące społeczności lokalnych, kontrolę broni strzeleckiej i reformę sektora bezpieczeństwa prowadzony przez *Viva Rio* w Brazylii. Zjednoczone Królestwo nadal popiera wykonanie protokołu z Nairobi, porozumienia subregionalnego w regionie Wielkich Jezior i Rogu Afryki, mającego na celu zwalczanie rozprzestrzeniania i nieprawidłowe wykorzystywanie BSiL, za pośrednictwem Regionalnego Centrum ds. Broni Strzeleckiej. W zeszłym roku Zjednoczone Królestwo sfinansowało zniszczenie broni i amunicji oraz szkolenia w Republice Południowej Afryki,

na Białorusi oraz w Kosowie. Zjednoczone Królestwo zawarło również nowe porozumienie o finansowaniu z forum parlamentarnym, aby zwiększyć świadomość i nadzór władz parlamentarnych w zakresie krajowej kontroli broni strzeleckiej.

UNIA EUROPEJSKA

W 2006 roku, po przyjęciu ram polityki w zakresie reformy sektora bezpieczeństwa (SSR), została przyjęta przez Radę koncepcja UE dotycząca demobilizacji, rozbrojenia i reintegracji (DDR); łączyła ona komunikat Komisji Europejskiej dotyczący SSR oraz koncepcję EPBiO w zakresie SSR. Celem obu dokumentów było m.in. zajęcie się kwestiami związanymi z bronią strzelecką. BSiL, DDR i SSR zostały określone jako obszary priorytetowe w sytuacjach pokonfliktowych.

Afryka nadal była kontynentem przyciągającym najwięcej uwagi i funduszy ze strony UE. Wkład UE wyniósł 17 mln EUR i został rozdzielony w następujący sposób: 2 mln EUR na ECOWAS (0,515 mln EUR z WPZiB i 1,5 mln EUR z EFR) na wsparcie konwencji BSiL i jej wykonania przez komisje krajowe; 8 mln EUR (E-FR) w Kongu Brazzaville na programy dotyczące DDR; oraz 7 mln EUR dla UNICEF-u i Międzynarodowego Komitetu Czerwonego Krzyża na różne środki: od DDR dla dzieci po ochronę ofiar konfliktów zbrojnych (EIDHR).

Europa Południowa i Wschodnia: 5,7 mln EUR (projekty pilotażowe i TAIEEX) na projekty obejmujące cały region oraz konkretne wsparcie Chorwacji poświęcono na budowę administracyjnego, sądowego i wykonawczego potencjału władz krajowych w zakresie zarządzania zapasami wewnętrznymi BSiL i amunicji oraz w zakresie kontroli eksportu, w tym świadomości i kształcenia społeczeństwa obywatelskiego.

Ukraina: 1,2 mln EUR (1 mln EUR z WPZiB, 0,2 mln EUR z TACIS) zostało przeznaczone na zniszczenie nadwyżek BSiL w ramach projektu NATO/NAMSA oraz na szkolenie i zapewnianie zdolności bezpiecznego użytkowania składu amunicji w miejscowości Nowobohdaniwka przy współpracy z OBWE.

Ameryka Łacińska: 700 000 EUR (WPZiB) przeznaczono na UNLiREC w celu realizacji ostatniej fazy programu, który rozpoczął się w 2001 roku i miał na celu zwalczanie destabilizującego gromadzenia i rozpowszechniania broni strzeleckiej i lekkiej w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach, poprzez szkolenie szkoleniowców.

Azja: W Afganistanie 26,2 mln EUR (ALA) poświęcono „projektowi dotyczącemu amunicji”. Z powodzeniem zakończono pięcioletni projekt UE — ASAC (WPZiB) w Kambodży.

Najważniejsze instrumenty służące Wspólnocie Europejskiej do udzielania pomocy w latach 2007–2013 zostały zaprogramowane w roku 2006. Komisja Europejska dążyła do włączenia kwestii związanych z BSiL do dokumentów strategicznych dotyczących poszczególnych państw i do regionalnych dokumentów strategicznych. Wspólne opracowanie krajowych i regionalnych planów działania stwarza krajom partnerskim możliwość nadania walce z tymi kwestiami odpowiednich priorytetów politycznych i finansowych.

III. UCZESTNICTWO W PRACACH ORGANIZACJI MIĘDZYNARODOWYCH I REGIONALNYCH

AUSTRIA

W trakcie prezydencji austriackiej w pierwszej połowie 2006 roku UE umocniła swoją wiodącą rolę w prowadzonym pod auspicjami ONZ procesie związanym z BSiL poprzez przyjęcie aktywnego stanowiska na posiedzeniu przygotowawczym w styczniu oraz w czerwcu na konferencji przeglądowej programu działania z 2001 roku.

UE zdołała zamieścić w programie konferencji swoje priorytety: zwiększenie kontroli nad transferem BSiL, zapoczątkowanie procesu ONZ w zakresie amunicji, wdrożenie instrumentu znakowania i śledzenia broni, zintensyfikowanie działań ONZ skierowanych przeciwko nielegalnemu pośrednictwu, wprowadzenie kwestii związanych z bronią strzelecką do strategii rozwoju i ograniczania ubóstwa oraz kontynuacja działań na poziomie globalnym w ramach ONZ.

W okresie poprzedzającym konferencję przeglądową Austria podjęła w imieniu UE zabiegi w 42 państwach i prosiła o poparcie stanowisk UE na rozmaitych posiedzeniach dwustronnych.

BULGARIA

W 2006 roku Bułgaria była współwnioskodawcą rezolucji nr 61/89 Zgromadzenia Ogólnego ONZ „Ku międzynarodowemu traktatowi o handlu bronią ustanawiającemu wspólne standardy międzynarodowe w zakresie przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”, podzielając pogląd, że we wspólnym interesie społeczności międzynarodowej jest wprowadzenie skutecznego traktatu o kontroli broni, który ustanowiłby prawnie wiążące zasady handlu bronią konwencjonalną.

Zgodnie z dokumentem OBWE dotyczącym BSiL, 28 czerwca 2006 r. Bułgaria przedłożyła coroczne informacje na temat wywozu i przywozu BSiL w roku 2005.

W 2006 roku Bułgaria zaczęła pełnić obowiązki przewodniczącego powołanego przez OBWE forum współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa (FSC). Za bułgarskiego przewodnictwa na forum współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa zorganizowano specjalne posiedzenie poświęcone BSiL (Wiedeń, 17 maja 2006 r.). Posiedzenie wytyczyło szlak do przygotowania wkładu OBWE/FSC w konferencję przeglądową programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach (Nowy Jork, 26 czerwca–7 lipca 2006 r.). Ponadto przewodniczący forum współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa przedstawił na konferencji przeglądowej ONZ sprawozdanie na temat wdrożenia dokumentu OBWE dotyczącego BSiL oraz powiązanych z projektem działań w różnych państwach uczestniczących OBWE.

W 2006 roku Bułgaria uczestniczyła w rozmaitych międzynarodowych konferencjach, kursach, seminariach i posiedzeniach związanych z problemami w zakresie BSiL, organizowanych przez ONZ, OBWE, UE, NATO i inne organizacje międzynarodowe i regionalne.

Wśród powyższych kluczowym wydarzeniem w roku 2006 była pierwsza konferencja przeglądowa programu działania ONZ w zakresie BSiL (Nowy Jork, 25 czerwca–7 lipca 2006 r.).

Bułgaria uczestniczyła również w pierwszym posiedzeniu grupy ekspertów rządowych ONZ, podczas którego rozważano dalsze działania w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej w zakresie zapobiegania nielegalnemu pośrednictwu w handlu BSiL, jego zwalczania i eliminowania (Genewa, 27 listopada–1 grudnia 2006 r.).

Jeśli chodzi o obszar kontroli eksportu BSiL (w tym MANPADS), Republika Bułgarii w pełni przestrzega swoich międzynarodowych zobowiązań wynikających z jej uczestnictwa lub członkostwa we wszystkich międzynarodowych systemach kontroli eksportu oraz w organizacjach międzynarodowych, w szczególności w embargach ONZ lub OBWE lub w zobowiązaniach w związku z Porozumieniem z Wassenaar.

Bułgarscy eksperci aktywnie uczestniczyli w seminarium zorganizowanym przez Izrael na temat MANPADS — skuteczne środki międzynarodowe służące zmniejszeniu zagrożenia (Jerozolima, 5–6 kwietnia 2006 r.) oraz w seminarium zorganizowanym przez *Oxfam*, *Safeworld* i *Amnesty International* poświęconym kontroli wywozu BSiL (Bruksela, 20 kwietnia 2006 r.).

Ekspert z agencji celnej uczestniczył w warsztatach o działaniach związanych z pośrednictwem, zorganizowanych przez RACVIAC, OBWE, Niemcy, Holandię i Norwegię (Zagrzeb, 29–30 marca 2006 r.).

W 2006 roku Ministerstwo Spraw Wewnętrznych wraz z Departamentem Handlu Stanów Zjednoczonych dokonały wkładu w przygotowanie kursu szkoleniowego dla organów ścigania, aby ulepszyć wykonywanie przepisów istniejącego prawodawstwa dotyczącego kontroli eksportu broni oraz towarów i technologii podwójnego zastosowania.

CYPR

[nie podano informacji]

REPUBLIKA CZESKA

Republika Czeska aktywnie uczestniczy w realizacji programu działania ONZ dotyczącego nielegalnego handlu BSiL. W 2006 roku Republika Czeska wpłaciła 1 000 000 CZK (47 308,17 USD = 34 910 EUR) na działalność funduszu powierniczego na rzecz umocnienia pokoju poprzez praktyczne działania związane z rozbrojeniem. Kwota ta zostanie wykorzystana do wsparcia drugiej fazy bazy danych CASA, której realizacja trwa od listopada 2006 roku do listopada 2007 roku. Jednym z najważniejszych celów bazy danych CASA jest monitorowanie realizacji programu działania ONZ przez poszczególne państwa członkowskie ONZ.

Koordinacja międzyagencyjna w roku 2006 roku skoncentrowała się w szczególności na przygotowaniu mającej się odbyć w 2006 roku konferencji przeglądowej programu działania ONZ przeciwko nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką oraz na wdrożeniu wielostronnego instrumentu znakowania i śledzenia broni. Należną uwagę poświęcono także debacie toczącej się na innych właściwych forach wielostronnych (Komitet Pierwszy Zgromadzenia Ogólnego ONZ, OBWE, Porozumienie z Wassenaar).

Republika Czeska współpracowała m.in. z biurami krajowymi Interpolu w Limie i Wiesbaden w 147 przypadkach dotyczących 1 791 sztuk broni.

DANIA

W 2006 roku Dania nadal uczestniczyła w działaniach ONZ związanych z BSIL, w tym w otwartej grupie roboczej ds. znakowania i śledzenia broni strzeleckiej i lekkiej, w konferencji przeglądowej programu działania ONZ w zakresie BSIL oraz — jako członek Rady Bezpieczeństwa — w odpowiednich obradach tego organu. Dania nadal uczestniczyła również w działaniach Porozumienia z Wassenaar i OBWE, w tym w seminariach i warsztatach oraz innych inicjatywach związanych z BSIL. Dania bierze też udział we współpracy nordyckiej i bałtyckiej w obszarze kontroli broni i nielegalnego handlu nią. Dania wdraża dokument OBWE dotyczący broni strzeleckiej i lekkiej oraz wytyczne dotyczące najlepszych wzorców wywozu broni strzeleckiej i lekkiej związane z Porozumieniem z Wassenaar.

ESTONIA

W kwietniu 2006 roku Estonia zorganizowała inspekcję kontroli broni w Turkmenistanie w ramach dokumentu wiedeńskiego OBWE. Inspektorzy skontrolowali prawidłowość danych o istniejącej broni, dostarczonych przez kraj poddawany inspekcji. Sprawozdanie z inspekcji zostało przekazane wszystkim państwom uczestniczącym OBWE.

Estonia jest państwem uczestniczącym w Porozumieniu z Wassenaar.

Przedstawiciele Estonii aktywnie uczestniczyli w rozmaitych międzynarodowych konferencjach, kursach i seminariach związanych z problemami w zakresie BSIL, organizowanych przez ONZ, OBWE, UE i inne organizacje międzynarodowe, jak również przez organizacje pozarządowe. Najważniejszym wydarzeniem była pierwsza konferencja przeglądowa programu działania ONZ w zakresie BSIL.

Przedstawiciele Komisji ds. Towarów o Znaczeniu Strategicznym również aktywnie uczestniczyli w pracach grup roboczych Unii Europejskiej: Grupy Roboczej ds. Wywozu Broni Konwencjonalnej (COARM) i Grupy Roboczej ds. Towarów Podwójnego Zastosowania (WPDUG). Z inicjatywy Estonii najlepsze wzorce Kodeksu postępowania Unii Europejskiej w sprawie wywozu broni zostały uzupełnione nowym formatem powiadamiania o odmowie wpisania do rejestru danego pośrednika w handlu bronią.

Estonia corocznie przedkłada sprawozdania do prowadzonego przez ONZ rejestru broni konwencjonalnej.

FINLANDIA

Finlandia aktywnie uczestniczy w pracach organizacji międzynarodowych i struktur regionalnych związanych z kwestiami BSIL. Finlandia uczestniczy w posiedzeniach ONZ, OBWE, NATO/Rady Partnerstwa Euroatlantyckiego (EAPC) i Porozumienia z Wassenaar, jak również w sporządzaniu sprawozdań dla potrzeb tych organizacji. Finlandia wzięła też udział w pracach grupy ekspertów rządowych w zakresie pośrednictwa.

Uczestnictwo w pracach organizacji międzynarodowych i regionalnych:

- oddelegowanie do centrum zapobiegania konfliktom OBWE funkcjonariusza wspierającego forum współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa (FSC) zajmującego się sprawami broni strzeleckiej;
- wkład finansowy w seminarium *Biting the Bullet* zorganizowane przez *Saferworld* w maju 2006 roku w Helsinkach, jako część działań wspierających przygotowania do konferencji przeglądowej ONZ w zakresie BSIL (ogółem 60 000 EUR);
- wsparcie finansowe regionalnego projektu kontroli broni strzeleckiej w Gwatemali, Hondurasie, Salwadorze i Nikaragui, realizowanego przez IEPADES — *Instituto de Enseñanza para el Desarrollo Sostenible*. Celem projektu jest ograniczenie nielegalnego handlu bronią strzelecką w strefach przygranicznych wyżej wymienionych państw (ogółem ok. 30 000 EUR);
- wkład finansowy w kwestionariusz dotyczący broni strzeleckiej do rocznika statycznego broni strzeleckiej z 2006 roku (ogółem 20 000 EUR);
- wkład finansowy na badania wspierające dotyczące BSIL, przeprowadzone przez UNIDIR (Instytut Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Rozbrojeniem) (ogółem 20 000 EUR);
- wkład finansowy na rzecz IANSA (Międzynarodowa Sieć Działania w Zakresie Broni Strzeleckiej) wspierający działania powiązane z traktatem o handlu bronią (ogółem 15 000 EUR).

FRANCJA

Od roku 2006 Francja aktywnie uczestniczy w dyskusjach grupy ekspertów rządowych w zakresie pośrednictwa, powołanej na mocy rezolucji 60/81 dotyczącej nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach.

Drugi rok z rzędu Francja wraz z Niemcami przełożyła Komitetowi Pierwszemu 61. Zgromadzenia Ogólnego ONZ projekt rezolucji dotyczącej problemów wynikających z gromadzenia nadmiernych zapasów amunicji konwencjonalnej. Powyższa rezolucja została przyjęta.

W 2006 roku Francja zapoczątkowała międzynarodową inicjatywę mającą na celu zwalczanie nielegalnego handlu BSiL drogą powietrzną. Były w nią zaangażowane Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE), Unia Europejska, G8 oraz Porozumienie z Wassenar. Powyższa inicjatywa zmierza do ulepszenia współpracy między państwami przy kontrolowaniu prywatnych linii lotniczych podejrzanych o zaangażowanie w nielegalny handel bronią, łamiących embargo nałożone przez Organizację Narodów Zjednoczonych; zachęca przy tym do prowadzenia dialogu z przemysłem transportu powietrznego dotyczącego środków wzmocnienia śledzenia, przejrzystości i bezpieczeństwa tej metody transportu BSiL i amunicji do niej. Inicjatywa stanowi część poszerzonego wykonania planu działania dotyczącego zwalczania nielegalnego handlu BSiL i amunicją do niej, przyjętego przez UE w 2005 roku. Uczestnicy szczytu G8 w Petersburgu (w roku 2006) zobowiązali się wesprzeć tę inicjatywę. OBWE również poparła powyższą inicjatywę w trakcie posiedzenia ministerialnego w Brukseli (grudzień).

NIEMCY

Niemcy aktywnie uczestniczą w pracach organizacji międzynarodowych i regionalnych, jak również w porozumieniach odnoszących się do broni strzeleckiej i lekkiej, w tym do amunicji do tych rodzajów broni. do tych organizacji i porozumień zalicza się w szczególności: ONZ, OBWE, NATO i Porozumienie z Wassenar. Niemcy regularnie oddelegowują ekspertów na wizytacje oceniające, jak również na warsztaty i seminaria organizowane w ramach wyżej wymienionych organizacji. W 2006 roku inicjatywy te obejmowały w szczególności Kirgistan, Tadżykistan, Turkmenistan i Ukrainę.

Wraz z Francją Niemcy przedstawiły Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ rezolucję 61/72 zatytułowaną „Problemy wynikające z gromadzenia nadmiernych zapasów amunicji konwencjonalnej”. Jej celem jest położenie większego nacisku na forum międzynarodowym na kwestię amunicji oraz powiązanych z nią zapasów. Brak bezpiecznego, sprawnego i skutecznego zarządzania zapasami oraz ochraniających tych zapasów jest jednym z najważniejszych powodów nielegalnego handlu. Rezolucja zawiera decyzje o zwołaniu grupy ekspertów rządowych ONZ w dziedzinie nadwyżek zapasów amunicji konwencjonalnej w roku 2008.

Niemcy nadal dokonywały wkładu w ramach OBWE, w szczególności w opracowanie wytycznych w zakresie najlepszych wzorców OBWE w dziedzinie BSiL oraz amunicji. Pierwsze projekty wytycznych w zakresie najlepszych wzorców transportu amunicji, jak również znakowania, rejestrowania i śledzenia amunicji zostały przedłożone w roku 2006.

Niemcy nadal wspierały wysiłki zmierzające do opracowania znormalizowanych formatów współpracy technicznej oraz szkolenia w zakresie zarządzania zapasami w ramach NATO. W lutym 2006 roku Niemcy zorganizowały warsztaty w Geilenkirchen, aby w większym stopniu opracować procedury wielostronnego prowadzenia takich inicjatyw. Niemcy, wraz z Szwajcarią, Zjednoczonym Królestwem i Stanami Zjednoczonymi, opracowały wielonarodowy kurs szkoleniowy w zakresie BSiL, który został po raz pierwszy przeprowadzony w Szwajcarii jesienią 2006 r. z udziałem osób z ponad 20 krajów; od 2007 roku kurs ten zostanie przeniesiony do szkoły NATO w Oberammergau.

GRECJA

Funkcjonariusze Ministerstwa ds. Porządku Publicznego Grecji uczestniczyli w posiedzeniach i seminariach poświęconych kwestiom związanym z bronią strzelecką i lekką. Funkcjonariusz uczestniczył również w posiedzeniach komitetu Grupy Roboczej ds. Harmonizacji Technicznej w Radzie UE w związku ze zmianą dyrektywy 91/477/EWG w sprawie kontroli nabywania i posiadania broni oraz dostosowania tej dyrektywy do przepisów art. 10 protokołu ONZ.

WĘGRY

MSZ Węgier zorganizowało w czerwcu 2003 roku w Szeged na Węgrzech wraz z Departamentem Stanu USA, Biurem Nieproliferaacji, Biurem Współpracy w Zakresie Kontroli Wywozu seminarium na temat kontroli wywozu na państw Europy Południowo-Wschodniej. Konferencja przedstawiła podstawy skutecznego systemu kontroli wywozu i stworzyła możliwość omówienia podejścia i obaw na poziomie regionalnym; obawy te były głównie związane ze sposobami walki z problemami dotyczącymi BSiL w regionie.

We współpracy z Departamentem Stanu USA, Biurem Nieproliferaacji, Biurem Współpracy w Zakresie Kontroli Wywozu MSZ Węgier zorganizowało piątą międzynarodową konferencję w zakresie kontroli wywozu w Budapeszcie w dniach 15–17 września 2003 r. (Konferencja była piątym z serii wydarzeń znanych jako proces z Oksfordu). Uczestniczyło w niej ponad 180 urzędników zajmujących się kontrolą wywozu z ponad 40 państw oraz przedstawiciele międzynarodowych reżimów kontroli wywozu, przemysłu i organizacji pozarządowych. Jednym z głównych tematów konferencji była dyskusja na temat nowych podejść w kontrolowaniu broni konwencjonalnej, zwłaszcza pewnych rodzajów BSiL, takich jak przenośne przeciwlotnicze zestawy rakietowe (MANPADS).

Najważniejsze wydarzenie w ostatnim okresie jest również wynikiem współpracy międzynarodowej. W lutym 2006 roku Węgry ukończyły ograniczenie/zniszczenie 1 540 sztuk przenośnych przeciwlotniczych zestawów rakietowych typu Strela-2. Projekt był w części inicjatywą amerykańską i był współfinansowany przez Stany Zjednoczone.

W celu identyfikacji ugrupowań i jednostek zaangażowanych w nielegalny handel BSiL policja węgierska współpracuje z INTERPOL-em i EUROPOL-em oraz jest członkiem Regionalnego Centrum Zwalczania Przemocności Transgranicznej SECI, którego celem jest stworzenie państwom Europy Południowo-Wschodniej systemu wymiany informacji na temat nielegalnego handlu BSiL.

IRLANDIA

Irlandia wzięła udział i aktywnie uczestniczyła w konferencji przeglądowej programu działania ONZ przeciwko nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, która odbyła się w Nowym Jorku od 26 czerwca do 7 lipca 2006 r.

Na 61. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ Irlandia była współwnioskodawcą kilku rezolucji dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej, w tym rezolucji 61/89 „Ku międzynarodowemu traktatowi o handlu bronią ustanawiającemu wspólne standardy międzynarodowe w zakresie przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”. Ponadto Irlandia głosowała za szeregiem podobnych rezolucji dotyczących broni strzeleckiej i lekkiej.

Irlandia przedstawiła sprawozdania roczne do prowadzonego przez Organizację Narodów Zjednoczonych rejestru broni konwencjonalnej, a także przedstawia OBWE sprawozdania na temat wydatków na cele zbrojne.

Irlandia jest członkiem Porozumienia z Wassenaar; Departament Spraw Zagranicznych i Departament Przedsiębiorczości, Handlu i Zatrudnienia uczestniczył we wszystkich posiedzeniach porozumienia zorganizowanych w 2006 roku.

WŁOCHY

Organizacja Narodów Zjednoczonych

W 2006 roku Włochy uczestniczyły w konferencji przeglądowej programu działania ONZ z 2001 roku przeciwko nielegalnemu handlowi BSiL, zorganizowanej w Nowym Jorku od 26 czerwca do 7 lipca 2006 r. Na 61. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ Włochy były współwnioskodawcą następujących przyjętych rezolucji powiązanych z bronią strzelecką i lekką:

- rezolucja 61/71: „Wspieranie państw w celu ograniczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”;
- rezolucja 61/72: „Problemy wynikające z gromadzenia nadwyżek broni konwencjonalnej”;
- rezolucja 61/77: „Przejrzystość zbrojeń”;
- rezolucja 61/89: „Ku międzynarodowemu traktatowi o handlu bronią ustanawiającemu wspólne standardy międzynarodowe w zakresie przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”;
- rezolucja 61/101: „Umacnianie bezpieczeństwa i współpracy w regionie basenu Morza Śródziemnego”.

Włochy głosowały również za rezolucją 61/66 „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”.

OBWE

W roku 2006 Włochy nadal aktywnie wprowadzały w życie dokument OBWE dotyczący broni strzeleckiej i lekkiej przyjęty w listopadzie 2000 roku. W tych ramach Włochy przedstawiły krajowe uaktualnienia wymiany informacji w zakresie najważniejszych aspektów BSiL (produkcji, znakowania, kontroli wywozu, pośrednictwa, technik niszczenia) ustanowionych w wyżej wymienionym dokumencie OBWE.

ŁOTWA

[nie podano informacji]

LITWA

Litwa uczestniczyła w konferencji przeglądowej programu działania ONZ przeciwko nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką (26 czerwca–7 lipca 2006 r.) i wspierała uzgodnione stanowiska UE, ze szczególnym naciskiem na kontrolę transferów i pośrednictwa.

Komitet Pierwszy Zgromadzenia Ogólnego ONZ

Litwa uczestniczyła w posiedzeniach Komitetu Pierwszego i głosowała za następującymi rezolucjami dotyczącymi BSiL:

- Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką (nr 61/66);
- Kontrola broni konwencjonalnej na szczeblu regionalnym i subregionalnym (nr 61/82).

Litwa była współwnioskodawcą następujących rezolucji:

- Wspieranie państw w celu ograniczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni (nr 61/71);
- „Problemy wynikające z gromadzenia nadwyżek broni konwencjonalnej” (nr 61/72);
- „Przejrzystość zbrojeń” (nr 61/77);
- „Ku międzynarodowemu traktatowi o handlu bronią ustanawiającemu wspólne standardy międzynarodowe w zakresie przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej” (nr 61/89).

Litwa wspiera prawnie wiążący traktat o handlu bronią (ATT), który ma służyć zapewnieniu kompleksowych i skutecznych przepisów w zakresie transferów międzynarodowych broni konwencjonalnej. Litwa dostarczy swoją odpowiedź na prośbę Sekretarza Generalnego ONZ o wyrażanie poglądów.

Pośrednictwo

Litwa mianowała eksperta, który ma uczestniczyć w pracach grupy ekspertów rządowych ONZ, mającej rozważyć dalsze działania w celu wzmocnienia współpracy międzynarodowej w zakresie zapobiegania nielegalnemu pośrednictwu w handlu bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania. Eksperci spotkają się na trzech posiedzeniach, z których każde trwa jeden tydzień, i przedstawią sprawozdanie dotyczące wyników swojej pracy na 62. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego.

Inne formy współpracy międzynarodowej

Przeprowadzane są regularne posiedzenia nordycko-bałtyckie dotyczące kontroli wywozu. Sieć ekspertów krajowych w zakresie kontroli broni umożliwia podtrzymywanie dalszej współpracy między krajami.

Biuro Policji Kryminalnej na Litwie współpracuje z innymi instytucjami policyjnymi UE. Stale przeprowadzane są wspólne operacje, m.in. po to, aby wspierać śledztwa i ściganie nielegalnego handlu BSiL.

Eksperti z Litwy angażują się we współpracę z przedstawicielami organizacji pozarządowych (*Saferworld*, IANSA), które są aktywne w różnych aspektach kwestii związanych z BSiL, prowadząc wymianę informacji przy pomocy kwestionariuszy, dokumentów prezentujących poszczególne stanowiska oraz poprzez uczestnictwo w warsztatach.

Z szeregiem państw (Niemcy, Łotwa, Polska) podpisano umowy dwustronne obejmujące przestępczość zorganizowaną, narkotyki i terroryzm. Częściowo umowy te obejmują również współpracę między zainteresowanymi państwami w odniesieniu do nielegalnego handlu BSiL.

LUKSEMBURG

W 2006 roku Luksemburg wziął udział w pracach następujących organizacji międzynarodowych i regionalnych:

Organizacja Narodów Zjednoczonych

Luksemburg wziął udział w konferencji ONZ mającej na celu dokonanie przeglądu postępów w realizacji programu działania dotyczącego zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach, która odbyła się w Nowym Jorku od 26 czerwca do 7 lipca 2006 r.

Zgromadzenie Ogólne ONZ

Na 61. posiedzeniu Komitetu Pierwszego Zgromadzenia Ogólnego Luksemburg był współnioskodawcą różnych rezolucji dotyczących BSiL i amunicji, bądź też głosował za tymi rezolucjami (61/89, 61/72, 61/71, 61/79 oraz 61/66).

OBWE

OBWE otrzymała 16 500 EUR na humanitarne usunięcie min i zniszczenie niebezpiecznych nadwyżek zapasów amunicji na Ukrainie.

MALTA

[nie podano informacji]

HOLANDIA

Holandia wraz ze Zjednoczonym Królestwem zorganizowała ministerialne spotkanie towarzyszące podczas konferencji przeglądowej programu działania ONZ w zakresie BSiL.

Holandia podpisała Deklarację z Genewy w sprawie przemocy z użyciem broni i rozwoju podczas posiedzenia ministerialnego w Genewie 7 czerwca 2006 r. Holandia jest również członkiem grupy głównej z Genewy mającej na celu ułatwienie wprowadzenia w życie powyższej deklaracji, w której opracowano konkretny plan działania.

W ramach ciągłej „Holendersko-norweskiej inicjatywy dotyczącej pośrednictwa w handlu bronią strzelecką” Holandia wniosła

wkład finansowy i techniczny dla UNDDA (obecnie UN-ODA) na rzecz opartych na szerokich podstawach konsultacji tej agencji dotyczących działań związanych z pośrednictwem; sfinansowała również dwa warsztaty w Nowym Jorku i Genewie.

Holandia przewodniczyła grupie ekspertów rządowych ONZ w zakresie nielegalnego pośrednictwa w handlu BSiL, która zakończyła prace w czerwcu 2007 roku.

Holandia jest członkiem sieci grupy zadaniowej OECD/DAC-CPDC w zakresie przemocy z użyciem broni i ograniczania ubóstwa, której celem jest wzmocnienie dalszej integracji polityki i programów związanych z BSiL/przemocą z użyciem broni z ramami rozwoju programów reformy sektora bezpieczeństwa (SSR). W związku z powyższą kwestią Holandia uczestniczyła w różnorodnych warsztatach i posiedzeniach.

Ekspert z Holandii uczestniczył w grupie ekspertów rządowych ONZ w związku z oenztowskim rejestrem broni konwencjonalnej.

Holandia przedstawiła w 2006 roku rezolucję Zgromadzenia Ogólnego ONZ dotyczącą przejrzystości zbrojeń (61/77), która została przyjęta bez głosów sprzeciwu.

Przewodnik po najlepszych wzorcach OBWE; Holandia przygotowała najlepsze wzorce w zakresie niszczenia amunicji.

POLSKA

Przedstawiciele Polski aktywnie uczestniczyli w rozmaitych międzynarodowych konferencjach, kursach i seminariach poświęconych problemom w zakresie BSiL, organizowanych przez ONZ, OBWE, UE, NATO i inne organizacje międzynarodowe. W szczególności przedstawiciele Polski wzięli udział w pierwszej konferencji przeglądowej programu działania ONZ w zakresie BSiL oraz w pracach grupy ekspertów rządowych w zakresie nielegalnego pośrednictwa BSiL. Polska delegacja była również aktywna w ramach porozumienia z Wassenaar, w tym w nowej, powołanej w 2006 roku, grupie roboczej ds. transportu BSiL i MANPADS oraz pośrednictwa w handlu nimi.

Ministerstwo Obrony Narodowej zorganizowało wykład na temat inicjatyw międzynarodowych związanych z BSiL w trakcie kursu NATO na temat wdrożenia kontroli broni, który odbył się w Oberammergau. Przedstawiciele ministerstwa uczestniczyli też w różnych warsztatach zajmujących się normami przechowywania i kontroli BSiL oraz składów amunicji.

W 2006 roku Polska dokonała wkładu w wysokości ogółem 276 333 USD na rzecz funduszy powierniczych NATO/PdP/NAMSA. W tym 60 000 USD przeznaczono na pierwszą fazę projektu (współfinansowanego przez UE) mającą na celu wyeliminowanie 1,5 mln sztuk BSiL i 1 33 000 ton amunicji na Ukrainie. (Następne 60 000 USD zostało ofiarowanych na profesjonalną zmianę kwalifikacji personelu byłych sił zbrojnych na Ukrainie oraz 30 000 dla Serbii i Czarnogóry na ten sam cel. Ponadto kwota 66 333 USD została przeznaczona na reintegrację byłego personelu wojskowego w Bośni i Hercegowinie).

PORTUGALIA

Portugalia aktywnie uczestniczyła w pracach organizacji międzynarodowych i struktur regionalnych związanych z kwestiami BSiL.

Na szczęblu ONZ Portugalia uczestniczyła w konferencji przeglądowej programu działania ONZ przeciwko nielegalnemu handlowi BSiL, zorganizowanej w Nowym Jorku od 26 czerwca do 7 lipca 2006 r.

Na 61. posiedzeniu Zgromadzenia Ogólnego ONZ Portugalia była współwnioskodawcą następujących przyjętych rezolucji powiązanych z bronią strzelecką i lekką:

1. rezolucja 61/77: „Przejrzystość zbrojeń”;
2. rezolucja 61/79: „Informacje o środkach budowy zaufania w obszarze broni konwencjonalnej”;
3. rezolucja 61/89: „Ku międzynarodowemu traktatowi o handlu bronią ustanawiającemu wspólne standardy międzynarodowe w zakresie przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”;
4. rezolucja 61/101: „Umacnianie bezpieczeństwa i współpracy w regionie basenu Morza Śródziemnego”.

Portugalia głosowała również za rezolucjami 61/66 („Nielegalny handel bronią strzelecką i lekką we wszystkich jego aspektach”) i 61/72 („Problemy wynikające z gromadzenia nadwyżek broni konwencjonalnej”).

W roku 2006 Portugalia nadal aktywnie wprowadzała w życie dokument OBWE, przyjęty w listopadzie 2000 roku, dotyczący broni strzeleckiej i lekkiej. W tych ramach Portugalia przedstawiła uaktualnienia na szczęblu krajowym aspektów BSiL, takich jak wytwarzanie, znakowanie, kontrola wywozu, pośrednictwo i techniki niszczenia.

Jeśli chodzi o kontrolę wywozu, Portugalia jest członkiem Porozumienia z Wassenaar i uczestniczyła, za pośrednictwem Ministerstwa Obrony i Ministerstwa Spraw Zagranicznych, w różnych posiedzeniach zorganizowanych w zeszłym roku przez grupę.

SŁOWACJA

Słowacja uczestniczy w pracach związanych z bronią strzelecką i lekką w ramach różnych forów międzynarodowych, takich jak UE, ONZ, OBWE, NATO i Porozumienie z Wassenaar. Słowacja aktywnie uczestniczyła w rozmaitych międzynarodowych konferencjach, kursach i seminariach poświęconych problemom dotyczącym BSiL, zorganizowanych przez organizacje wymienione powyżej i inne organizacje międzynarodowe, w szczególności w pierwszej konferencji przeglądowej programu działania ONZ w zakresie BSiL.

SŁOWENIA

Słowenia uczestniczy w pracach związanych z bronią strzelecką i lekką w ramach różnych forów międzynarodowych, takich jak UE, ONZ, OBWE, NATO i Porozumienie z Wassenaar. Oprócz

działań w ramach OBWE, gdzie Słowenia w 2006 roku nadal odgrywała aktywną rolę jako odchodzący członek trojki OBWE, nacisk położono na pierwszą konferencję przeglądową programu działania ONZ.

HISZPANIA

Organizacja Narodów Zjednoczonych (ONZ)

W 2006 roku Hiszpania nadal uczestniczyła w działalności ONZ związanej z BSiL. Zgodnie z propozycjami przedstawionymi na różnych forach Hiszpania włączyła parlamentarzystów i przedstawicieli społeczeństwa obywatelskiego w skład delegacji krajowej uczestniczącej w posiedzeniach związanych z programem działania ONZ w zakresie BSiL, które odbyły się w Nowym Jorku.

Zgromadzenie Ogólne ONZ

W ramach Komitetu Pierwszego 61. Zgromadzenia Ogólnego ONZ Hiszpania była współwnioskodawcą następujących rezolucji związanych z bronią konwencjonalną, BSiL i amunicją:

- rezolucja 61/66: „Wszystkie aspekty nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką”;
- rezolucja 61/71: „Wspieranie państw w celu ograniczania nielegalnego handlu bronią strzelecką i lekką oraz gromadzenia tych rodzajów broni”;
- rezolucja 61/72: „Problemy wynikające z gromadzenia nadwyżek broni konwencjonalnej”;
- rezolucja 61/76: „Umacnianie pokoju poprzez praktyczne działania związane z rozbrojeniem”;
- rezolucja 61/79: „Informacje o środkach budowy zaufania w obszarze broni konwencjonalnej”;
- rezolucja 61/82: „Kontrola broni konwencjonalnej na poziomie regionalnym i subregionalnym”;
- rezolucja 61/89: „Ku międzynarodowemu traktatowi o handlu bronią ustanawiającemu wspólne standardy międzynarodowe w zakresie przywozu, wywozu i transferu broni konwencjonalnej”.

OBWE

Rząd Hiszpanii zatwierdził 15 września 2006 r. wkłady spoza budżetu o charakterze polityczno-wojskowym na rzecz OBWE, w tym na następujące projekty: 1. Tadżykistan. Program BSiL i broń konwencjonalna. Faza II: 100 000 EUR; 2. Tadżykistan. Zapasy i fizyczne bezpieczeństwo BSiL i broni konwencjonalnej: 50 000 EUR.

Ponadto Hiszpania nadal uczestniczyła w projekcie OBWE na Białorusi dotyczącym zarządzania zapasami, niszczenia nadwyżek, warunków bezpieczeństwa przechowywania, magazynów amunicji itp. odnośnie do BSiL oraz amunicji do tej broni. Uczestnicstwo to oznaczało dokonanie w lipcu 2006 roku wkładu spoza budżetu w wysokości 100 000 EUR.

Udział w międzynarodowych seminariach i konferencjach lub ich organizowanie

Jako gospodarz Hiszpania wspierała regionalne spotkanie przygotowane przez państwa Ameryki Łacińskiej i Karaibów (GRULAC) na konferencję przeglądową programu działania ONZ dotyczącego zapobiegania nielegalnemu obrotowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczania i eliminowania we wszystkich aspektach, które odbyło się w ośrodku szkoleniowym hiszpańskiej agencji współpracy międzynarodowej (AECI) w Antigui w Gwatemali w dniach 2–4 maja 2006 r.

Konferencja GRULAC została zorganizowana przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Gwatemali, przy wsparciu technicznym i finansowym regionalnego centrum Organizacji Narodów Zjednoczonych na rzecz pokoju, rozbrojenia i rozwoju w Ameryce Łacińskiej i na Karaibach (UN-LiREC), programu rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych (UNDP) oraz Ministerstwa Spraw Zagranicznych i Współpracy Hiszpanii.

Na konferencji zgromadziły się delegacje z większości państw należących do GRULAC (obecnych było 28 państw z 33 państw członkowskich). Przedstawiciele niektórych partnerów (Finlandii, Niemiec, Zjednoczonego Królestwa i Hiszpanii), Szwajcarii, Stanów Zjednoczonych, organizacji międzynarodowych i subregionalnych (OAS, UNDP, DDA) oraz społeczeństwa obywatelskiego (IANSA, forum parlamentarne BSiL, CLAVE, IE-PADES) mogli uczestniczyć w sesjach otwartych konferencji; Ambasador Prasad Kariyawasan, wybrany przewodniczącym na konferencję przeglądową ONZ w zakresie BSiL w 2006 roku miał możliwość zabrania głosu podczas ceremonii otwarcia konferencji.

Głównym celem konferencji było poszukiwanie wspólnego podejścia regionalnego w celu dodania perspektywy regionalnej do prac konferencji przeglądowej programu działania ONZ w zakresie BSiL, która odbyła się w Nowym Jorku od 26 czerwca do 7 lipca 2006 r. Na spotkaniu GRULAC możliwe było ustalenie dosyć ambitnego opartego na konsensusie dokumentu nazwanego „Deklaracją z Antiguy Gwatemali”.

Inne

W dniach 9 i 10 listopada 2006 r. Hiszpania uczestniczyła w czwartym dorocznym spotkaniu przedstawicieli parlamentarnego forum w zakresie broni strzeleckiej i lekkiej, które odbyło się w Montevideo (Urugwaj) (30 000 EUR).

W spotkaniu uczestniczyło niemal dwadzieścia parlamentów krajowych z państw europejskich, latynoamerykańskich i afrykańskich, z Parlamentu Europejskiego, obecni byli przedstawiciele rządów z Kolumbii, Hiszpanii, Szwecji, Finlandii, Francji, Niemiec, Norwegii, jak również przedstawiciele międzyrządowych organizacji i instytucji, Panamerykańskiej Komisji przeciwko nadużywaniu narkotyków (ICAD), UNDP i UN-LiREC oraz szeregu organizacji pozarządowych (SweFOR, IANSA, itd.).

Jako państwo strona konwencji z 1969 roku dotyczącej utworzenia jednolitych przepisów w zakresie wzajemnego uznawania oficjalnych znaków próbnych na broni palnej, delegacja Hiszpanii uczestniczyła w XVIII sesji plenarnej w Wiedniu, gdzie podjęto pewne decyzje techniczne w odniesieniu do znakowania broni palnej.

SZWECJA

W dziedzinie BSiL Szwecja aktywnie uczestniczyła w pracach ONZ, OBWE, NATO/PFF i Porozumienia z Wassenaar.

Szwecja aktywnie uczestniczyła w projekcie Konferencji Współpracy Służb Granicznych Morza Bałtyckiego, której celem jest zwalczanie transgranicznych działań o charakterze przestępczym, takich jak nielegalny handel m.in. BSiL i nielegalne pośrednictwo w tym zakresie na obszarze Morza Bałtyckiego.

W maju 2007 roku Szwecja złożyła sprawozdanie na temat wywozu BSiL ze Szwecji w 2006 roku w 8. nieobowiązkowej kategorii sprawozdawczej „Informacje na temat międzynarodowych transferów broni strzeleckiej i lekkiej” w rejestrze broni konwencjonalnej ONZ.

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Zjednoczone Królestwo kontynuowało swój program warsztatów wspierając warsztaty regionalne, np. w Afryce Wschodniej (Kenia). Podczas tych warsztatów Zjednoczone Królestwo zachęcało zarówno grupy regionalne, jak i poszczególne kraje, do poparcia wspólnych kryteriów i wytycznych dotyczących transferu BSiL w krajowych sprawozdaniach, oświadczeniach i wystąpieniach w okresie poprzedzającym konferencję przeglądową w czerwcu 2006 roku.

Zjednoczone Królestwo również wspólnie przewodniczyło trwającemu procesowi Komitetu Pomocy Rozwojowej (DAC) OECD w celu opracowania wytycznych dla praktyków w zakresie rozwoju w zakresie redukcji przemocy zbrojnej. W 2007 roku odbędzie się seria warsztatów regionalnych; pierwsze z nich zaplanowano w kwietniu dla Gwatemali.

UNIA EUROPEJSKA

Podczas konferencji przeglądowej programu działania ONZ w 2001 roku Unia Europejska w dniu 30 czerwca 2006 r. przedstawiła kompleksowy przegląd swych działań wspierających walkę z nielegalną bronią strzelecką i lekką. Przedstawiciele prezydencji, biura osobistego przedstawiciela Wysokiego Przedstawiciela ds. nieprolifracji i Komisja przedstawili ogólną politykę w zakresie BSiL na podstawie nowej strategii UE w zakresie BSiL i amunicji, jak również wyjaśnili, w jaki sposób jest ona przedkładana na konkretne działania przy pomocy różnych instrumentów. Wśród słuchaczy byli przedstawiciele rządów, organizacji międzynarodowych oraz eksperci w zakresie BSiL. Członkowie Parlamentu Europejskiego również uczestniczyli, będąc częścią delegacji prezydencji.

Pomimo braku rezultatów konferencji przeglądowej programu działania ONZ, UE ponownie potwierdziła w swoim oświadczeniu końcowym, że nadal będzie podejmować wzmożone wysiłki i będzie kontynuować praktyczne prace służące zapobieganiu nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, jego zwalczaniu i eliminowaniu we wszystkich aspektach. Podkreśliła również zaangażowanie w realizację programu działania ONZ na szczeblu UE. Finansowanie pochodzące z UE (z państw członkowskich, EFR, finansowania wspólnotowego i zasobów budżetowych przeznaczonych na WPZiB) nadal jest jednym z głównych źródeł pomocy finansowej na realizację programu działania ONZ.

W dniu 29 marca 2006 r. w Wiedniu na 479. powołanym przez OBWE forum współpracy w dziedzinie bezpieczeństwa (FSC) prezydencja austriacka, biuro osobistego przedstawiciela Wysokiego Przedstawiciela ds. nieprolifracji i Komisja wspólnie przedstawiły politykę UE w zakresie BSiL, jak również inne działania Unii Europejskiej w odniesieniu do broni strzeleckiej i lekkiej i niewypałów z wojny. Komisja i OBWE uzgodniły i przeprowadziły wspólną misję oceniającą do składów amunicji w miejscowości Nowobohdaniwka (Ukraina). W wyniku tej misji ukraińskie ministerstwa — Obrony, Spraw Zagranicznych i Sytuacji Wyjątkowych — z zadowoleniem przyjęły zachętę Komisji do podjęcia prac nad kompleksowym planem działań dla Ukrainy, zajmującym się problemami nadwyżki broni i amunicji w sposób przejrzysty i wszechstronny. W sposób oczywisty uznały one również potrzebę odzwierciedlenia tego priorytetu politycznego w planie działania UE — Ukraina. W związku z tym Komisja i OBWE sformułowały wspólną ocenę problemów i reakcji koniecznych w przypadku składu amunicji w miejscowości Nowobohdaniwka. Następnie, w odpowiedzi na określone potrzeby, Komisja Europejska uruchomiła projekt zawierający pakiet środków. W dniu 28 września 2006 r. pułkownik Claes Nilsson, koordynator OBWE/FSC ds. BSiL oraz pułkownik Anders Gardberg, starszy doradca wojskowy stałej misji Finlandii przy OBWE, przedstawili prezentacje na temat działań OBWE w zakresie BSiL oraz zapasów amunicji konwencjonalnej, jak również ewentualnej roli UE w grupie roboczej OBWE ds. BSiL, globalnego rozbrojenia i kontroli broni.

Komisja wraz z państwami członkowskimi UE, odpowiednimi organami w krajach trzecich, organizacjami międzynarodowymi, środowiskami akademickimi, organizacjami pozarządowymi oraz społeczeństwem obywatelskim aktywnie angażuje się w zajmowanie się konsekwencjami i źródłami nielegalnego handlu bronią. Handel taki może być powiązany z nielegalnym obrotem innymi surowcami, takimi jak minerały, ropa, drewno i diamenty. W 2007 roku gdy Komisja będzie przewodniczyć procesowi Kimberley, zamierza ona dążyć do lepszego wdrażania kontroli, które mogą zapobiec wykorzystywaniu diamentów do finansowania broni nabywanej przez ugrupowania rebelianckie lub powstrzymać ten proces.

Komisja Europejska uczestniczyła we Wspólnym Zgromadzeniu Parlamentarnym UE — AKP, które odbyło się w dniu 23 lutego 2006 r. w Brukseli oraz w dniach 20–23 listopada 2006 r. na Barbadosie, wspierając wspólną rezolucję UE — AKP dotyczącą BSiL. Przy tych okazjach Komisja przedstawiła strategię UE w zakresie BSiL, jak również uzasadnienie programów pomocowych dla krajów rozwijających się.

Od 2005 roku do czerwca 2006 roku Komisja Europejska wspierała kompleksowe badania „Wzmacnianie europejskiego działania dotyczącego broni strzeleckiej i lekkiej oraz niewypałów z wojny”. Badanie to, przeprowadzone przez UNIDIR, obejmuje kompleksową ocenę prowadzoną w ramach UE, obejmującą działania związane z BSiL i niewypałami z wojny, finansowane jest przez różne instytucje i przedstawia zalecenia dotyczące przyszłych działań UE.

W dniach 4–5 września 2006 r. Komisja Europejska uczestniczyła w „Pierwszym międzynarodowym spotkaniu poświęconemu nielegalnemu handlowi bronią w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich”, które odbyło się w Nairobi, i na którym omówiono zainicjowany przez INTERPOL „Projekt dotyczący nielegalnego handlu bronią w regionie Wielkich Jezior Afrykańskich”.

W dniu 1 listopada 2006 r. w Belgradzie zorganizowano pierwsze forum międzyparlamentarne UE — Bałkany Zachodnie w sprawie BSiL, stanowiące część projektu pilotażowego KE w zakresie BSiL z 2005 roku (plan UE wsparcia dla Bałkanów Zachodnich).

Inicjatywy związane z nielegalnym handlem przy wykorzystaniu transportu lotniczego zostały poparte przez Unie Europejską na forum G8, Porozumienia z Wassenaar i OBWE. W dniu 13 września 2006 r. Komisja Europejska zorganizowała nieformalne seminarium poświęcone wyzwaniom związanym z nielegalnym transportem BSiL drogą powietrzną. Seminarium to, przeznaczone przede wszystkim dla służb Komisji, było otwarte dla państw członkowskich UE, Parlamentu Europejskiego i Sekretariatu Rady. Dwie organizacje pozarządowe (*TransArms* i *Amnesty International*) przedstawiły publiczności swoje spostrzeżenia. Komisja Europejska wsparła bazę danych służącą zbieraniu informacji w tych kwestiach w Europie Południowo-Wschodniej.

ZAŁĄCZNIK

AUSTRIA

Alexander Benedict
Federal Ministry for Foreign Affairs
Department II.8 — Global Disarmament, Arms Control, Export
Control, Multilateral Atomic Energy Issues and IAEA
Minoritenplatz 8
A-1014 Vienna
Tel.: (43-50) 11 50 33 54
Fax: (43-50) 11 59 53 54
E-mail: alexander.benedict@bmeia.gv.at
www.bmeia.gv.at

BELGIA

Federal Public Service Foreign Affairs
International Security Division
Non-proliferation, Disarmament and Arms Control Directorate
Rue des Petits Carmes 15
B-1000 Brussels
Tel.: (32-2) 501 37 10
Fax: (32-2) 501 38 22
E-mail: werner.bauwens@diplobel.fed.be

BULGARIA

Dr Petio Petev
Director
NATO and International Security Directorate
Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Bulgaria
Alexander Zhendov Street 2
BG-1040 Sofia
Tel.: (359-2) 948 22 44
Fax: (359-2) 873 42 62
E-mail: int.security@mfa.government.bg

CYPR

Ministry of Foreign Affairs
Department for Multilateral Relations
Leoforos Proedrikou
CY-1447 Nicosia
Tel.: (357) 22 401152
Fax: (357) 22 661881, (357) 22 665313, (357) 22 665778
E-mail: ppapadopoulos@mfa.gov.cy

REPUBLIKA CZESKA

UN Department
Ministry of Foreign Affairs
Loretánské náměstí 5
CZ-118 00 Praha 1
Tel.: (420-2) 241 82 324
Fax: (420-2) 241 82 026
E-mail: osn_sekretariat@mzv.cz

DANIA

Ministry of Foreign Affairs of Denmark
Security Policy Department
Asiatisk Plads 2
DK-1448 Copenhagen K
Tel.: (45-33) 92 06 93
Fax: (45-33) 92 18 04
E-mail: sp@um.dk

ESTONIA

Ministry of Foreign Affairs
First Political Department
Tel.: (372-6) 37 71 00
Fax: (372-6) 37 71 99
E-mail: armscontrol@mfa.ee, stratkom@mfa.ee

FINLANDIA

Ministry of Foreign Affairs
Political Department
Unit for Arms Control, Disarmament and Non-proliferation
P.O. Box 176
FIN-00161 Helsinki
Tel.: (358-9) 16 05 51 10
Fax: (358-9) 16 05 60 66
E-mail: POL-05@formin.fi

FRANCJA

Ministry of Foreign Affairs
Directorate of Strategic Affairs, Security and Disarmament
Division of Chemical and Biological Disarmament and Conventional
Weapons Control
Tel.: (33-1) 43 17 40 70
Fax: (33-1) 43 17 49 52
E-mail: Jean-Francois.Guillaume@diplomatie.gouv.fr

NIEMCY

Federal Foreign Office
Division 241
Conventional Arms Control
Werderscher Markt 1
D-10117 Berlin
Tel.: (49-30) 50 00 42 72
Fax: (49-30) 50 00 542 72
E-mail: 241-0@diplo.de

GRECJA

Ministry of Foreign Affairs
Directorate of United Nations and International Organisations
Section of Non-proliferation, Disarmament and Arms Control
GR-Athens
Tel.: (30-210) 368 25 40
Fax: (30-210) 368 22 39
E-mail: d01@mfa.gr

WĘGRY

Security Policy and Non-proliferation Department
Arms Control and Non-Proliferation Section
MFA Hungary
Tel.: (36-1) 458 11 05
Fax: (36-1) 375 09 22
E-mail: bpnf@kum.hu

Osoby kontaktowe:

Mr Zoltán PAPP (zpapp@kum.hu)
Mr Balázs GÉCZY (bgeczy@kum.hu)
Mr Szabolcs OSVÁT (szosvat@kum.hu)

IRLANDIA

National Point of Contact
Disarmament and Non-Proliferation Section
Department of Foreign Affairs
79 St Stephens Green
Dublin 2
Tel.: (353-1) 408 20 76
Fax: (353-1) 408 23 83

WŁOCHY

Counsellor Emanuele Farruggia
Disarmament and Non-Proliferation Division
General Department for Multilateral Political Affairs and Human Rights
Italian Ministry of Foreign Affairs
Piazzale della Farnesina 1
I-00194 — Rome
Tel.: (39-06) 36 91 40 00
Fax: (39-06) 323 59 27
E-mail: emanuele.farruggia @esteri.it

ŁOTWA

Non-proliferation and Arms Control Division
Security Policy Department
Ministry of Foreign Affairs of the Republic of Latvia
Brivibas blvd. 36
LV-1395 Riga
Tel.: (371-7) 01 64 56, (371-7) 01 61 56
Fax: (371-7) 22 72 26

LITWA

Arms Control, Non-Proliferation and Disarmament Division
Security Policy Department
J. Tumo-Vaižganto 2
LT-01511 Vilnius
Tel.: (370-5) 236 25 79
Fax: (370-5) 236 25 19
E-mail: dovydas.spokauskas@urm.lt

LUKSEMBURG

Ministry of Foreign Affairs
Ms Tessy Seidenthal
5 rue Notre-Dame
L-2240 Luxembourg
Tel.: (352) 478 24 69
Fax: (352) 22 19 89
E-mail: tessy.seidenthal@mae.etat.lu

MALTA

Mr Andrew Seychell
Assistant Commissioner of Police
Police Force General Headquarters
Floriana
Malta
Tel.: (356-21) 247 800
Fax: (356-21) 247 922
E-mail: andrew.seychell@gov.mt

HOLANDIA

Desk Officer for Small Arms and Light Weapons
Netherlands Ministry of Foreign Affairs
Arms Export Policy Division and Arms Control (DVB/WW)
P.O. Box 20061
2500 EB The Hague, Netherlands
Tel.: (31-70) 348 55 62
Fax: (31-70) 348 54 79

POLSKA

Department of Security Policy
Ministry of Foreign Affairs
Al. J. Ch. Szucha 23
PL-00-580 Warsaw
Tel.: (48-22) 523 92 06
Fax: (48-22) 523 93 03
E-mail: anna.tyszkiewicz@msz.gov.pl, dpb@msz.gov.pl

Division of International Operational Police Cooperation
Criminal Intelligence Bureau
National Police Headquarters, ul. Puławska 148/150
PL-02-514 Warsaw
Tel.: (48-22) 601 23 59
Fax: (48-22) 601 26 74
E-mail: ncbwarsaw@kgp.gov.pl

PORTUGALIA

Ministry of Foreign Affairs
Disarmament and Non-proliferation Unit
Largo do Rilvas
P-1399-030 Lisboa
Tel.: (351-21) 394 62 95
Fax: (351-21) 394 60 37
E-mail: dsd2@sg.mne.gov.pt

RUMUNIA

Ministry of Foreign Affairs
Counter-Terrorism and Arms Control Division
Tel.: (40-21) 319 68 57
Fax: (40-21) 319 23 63
E-mail: oncat@mae.ro

Dodatkový punkt kontaktový:

Ministry of Foreign Affairs
National Agency for Exports Control
Conventional Arms Division
Tel.: (40-21) 311 11 93
Fax: (40-21) 311 12 97
E-mail: ancex@ancex.ro

SŁOWACJA

Ministry of Foreign Affairs
Department of OSCE and Disarmament
Hlboka cesta 2
SK-833 36 Bratislava
Tel.: (421-2) 59 78 31 41
Fax: (421-2) 59 78 31 49
E-mail: obod@foreign.gov.sk

SŁOWENIA

Ms Irina Gorsic
Arms Control and Non-proliferation Unit
Security Policy Division
Ministry of Foreign Affairs
Prešernova ulica 25
SLO-1000 Ljubljana
Tel.: (386-1) 478 12 50
Fax: (386-1) 478 22 29

HISZPANIA

Ministerio de Asuntos Exteriores y de Cooperación (MAEC)
Dirección General de Asuntos Internacionales de Terrorismo
No Proliferación y Desarme
Subdirección General de No Proliferación y Desarme
Luis Gómez Nogueira
Jefe de Área de Desarme
Calle Serrano Galvache, 26
E-28071 Madrid
Tel.: (34-91) 379 17 59
Fax: (34-91) 394 86 78
E-mail: luis.gomez@mae.es

SZWECJA

Department for Disarmament and Non-Proliferation
Ministry of Foreign Affairs
S-103 39 Stockholm
Tel.: (46-8) 405 10 00
Fax: (46-8) 723 11 76
E-mail: UD-NIS@foreign.ministry.se

ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO

Philip Tissot
Deputy Head of Security Policy Group
Foreign and Commonwealth Office
King Charles Street
London SW1A 2AH
United Kingdom
Tel.: (44-20) 70 08 39 28
Fax: (44-20) 70 08 26 35
E-mail: Philip.Tissot@fco.gov.uk

SEKRETARIAT GENERALNY RADY UNII EUROPEJSKIEJ

Office of the Personal Representative on Non-Proliferation
Rue de Loi, 175
B-1049 Brussels
Tel.: (32-2) 281 80 44
Fax: (32-2) 281 81 55
E-mail: secretariat.wmd@consilium.europa.eu
www.consilium.europa.eu/wmd

KOMISJA EUROPEJSKA

Directorate General for External Relations
Mr Luigi Narbone
Tel.: (32-2) 298 73 21
Fax: (32-2) 295 05 80
E-mail: luigi.narbone@ec.europa.eu
